

**VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE WIJZIGING VAN DIVERSE
BEPALINGEN VAN HET PROVINCIEDECREET VAN 9 DECEMBER 2005**

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van decreet wijzigt het Provinciedecreet van 9 december 2005 en voorziet in een afstemming op het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, hierna het decreet over het lokaal bestuur genaamd.

Met het decreet over het lokaal bestuur worden de bestaande decreten (Gemeentedecreet, OCMW-decreet, decreet Intergemeentelijke Samenwerking en het decreet vrijwillige samenvoeging van gemeenten) vervangen, wat resulteert in een verreegaande inperking en vereenvoudiging van de organieke regels. Er worden hiermee ook verdere stappen gezet inzake het vereenvoudigen van het bestuurlijk toezicht en inzake het aanpassen van de regels betreffende de beleids- en beheerscyclus.

Het is aangewezen dat het Provinciedecreet in dezelfde zin wordt aangepast, zodat de regels voor de gemeenten en de provincies zoveel mogelijk op elkaar afgestemd blijven.

2. Situering

Het voorliggende ontwerp van decreet tot wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005 voorziet in een afstemming op het decreet over het lokaal bestuur met als doel dat de regels van de gemeenten en de provincies op elkaar afgestemd blijven.

De regels voor gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn en provincies werden in het verleden steeds onderling afgestemd om zo bij te dragen tot de vereenvoudiging en transparantie van het bestuur, zowel voor de burger, de mandataris als de lokale personeelsleden. Met voorliggend voorontwerp van decreet wordt het Provinciedecreet afgestemd op de aanpassingen die het decreet over het lokaal bestuur met zich meebrengt.

Het voorliggende voorontwerp van decreet bevat zodoende dezelfde uitgangspunten als het decreet over het lokaal bestuur: een inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels, waarbij ook rekening wordt gehouden met de voortschrijdende digitalisering, de hervorming van het bestuurlijk toezicht en een aanpassing van de regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Daarnaast worden er een aantal technische rechtzettingen en terminologische correcties doorgevoerd.

Verder werden ook de resultaten van de evaluatie van de beleids- en beheerscyclus meegenomen in dit ontwerp van decreet. Op 15 juli 2016 keurde de Vlaamse Regering een conceptnota goed over de 'Evaluatie van de beleids- en de beheerscyclus (BBC) zoals sinds 2014 van toepassing in de Vlaamse lokale besturen en voorstellen tot bijsturing vanaf de planningsperiode 2019-2024'. Daarbij werden, op basis van een uitgebreide bevraging van de diverse belanghebbenden, een aantal verbetervoorstellen naar voren geschoven. Het merendeel van die voorstellen is vooral van belang voor de uitvoeringsbesluiten, zoals de integratie van het budget in het meerjarenplan en de vereenvoudiging van allerlei detailregels in het bestaande decreet. Het gaat daarbij om dezelfde aanpassingen die eerder al werden doorgevoerd voor gemeenten en OCMW's, in het decreet over het lokaal bestuur.

De voornaamste wijzigingen situeren zich op het vlak van:

- de politieke organisatie;
- de organisatiebeheersing;
- het personeel;
- de beleids- en beheerscyclus;
- de werking van de provincie en de burgerparticipatie;
- de verzelfstandigde agentschappen;
- het bestuurlijk toezicht.

3. De belangrijkste wijzigingen in dit ontwerp van decreet

3.1. De politieke organisatie

Het ontwerp van decreet houdende wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005 voorziet hoofdzakelijk in een afstemming op het decreet over het lokaal bestuur met als doel de organisatie en de werking van de gemeenten en de provincies op elkaar af te stemmen.

Dit ontwerp van decreet streeft voor wat betreft de organisatie en werking van de provincies, dezelfde doelstellingen na als het decreet over het lokaal bestuur voor de organisatie en werking van de gemeenten:

- een inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels, wat moet leiden tot een maximaal deregulerend effect en minder detailregelingen (waarbij kaderstellende organieke bepalingen die sturen op hoofdlijnen de regel moeten zijn);
- het streven naar organieke regels die getuigen van vertrouwen en die derhalve veel meer ruimte bieden voor de lokale autonomie.

Hieronder volgen een aantal voorbeelden:

- meer ruimte voor de lokale autonomie in de regeling rond de installatievergadering van de provincieraad;
- vereenvoudiging doordat de rangordebepaling van de provincieraadsleden in dit ontwerp van decreet wordt geëxpliciteerd;
- de wijze van openbaarmaking van plaats, dag, tijdstip en agenda van de vergaderingen van de provincieraad wordt overgelaten aan de autonomie van het bestuur. Dit laat het bestuur ook toe om de technologische evoluties te volgen.

Een vereenvoudiging van de bestuurlijke regels wordt ook gerealiseerd doordat rekening wordt gehouden met de voortschrijdende digitalisering.

Verder wordt een aantal kleine verfijningen en verduidelijkingen aangebracht wat betreft de bevoegdheidsverdeling tussen de provincieraad en de deputatie.

Vooreerst wordt, naar analogie met artikel 28 juncto artikel 249 van het decreet over het lokaal bestuur, ook de algemene term 'beleidsrapporten' gehanteerd. Net zoals dit geldt voor de gemeenten bestaan er in dit ontwerp van decreet nog maar drie soorten beleidsrapporten: de meerjarenplannen, de aanpassingen van de meerjarenplannen en de jaarrekeningen. Zij worden voortaan aangeduid met de algemene term 'beleidsrapporten'. Het budget wordt geïntegreerd in het meerjarenplan en is daardoor geen afzonderlijk beleidsrapport meer.

Vervolgens wordt, naar analogie met wat hierover is bepaald in het decreet over het lokaal bestuur, een aantal kleine verfijningen en verduidelijkingen aangebracht, wat betreft de bevoegdheidsverdeling tussen de provincieraad en de deputatie. Het ontwerp wijzigt de lijst met exclusieve bevoegdheden van de provincieraad. Het betreft bijvoorbeeld niet enkel het oprichten maar ook het toetreden tot rechtspersonen, en het beslissen tot

oprichting van, deelname aan of vertegenwoordiging in agentschappen, instellingen, verenigingen en ondernemingen, alsook het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies. Ook in de lijst van de toegewezen bevoegdheden van de deputatie worden wijzigingen aangebracht. Zo wordt het nemen van besluiten over leningen en beleggingen niet langer afzonderlijk vermeld. De algemene bevoegdheidsverdelende regels zijn ook van toepassing op deze besluiten: de bevoegdheid komt toe aan de provincieraad, maar ze kan gedelegeerd worden aan de deputatie.

Voorbeelden van bijkomende wijzigingen die worden doorgevoerd om inhoudelijke overeenstemming te bereiken met de overeenstemmende bepalingen in het decreet over het lokaal bestuur zijn:

- uitbreiding van de sanctie voor het ondertekenen van meer dan één akte van voordracht: de uitsluiting geldt niet enkel voor het verkozen of benoemd worden in de genoemde mandaten, maar ook voor het bekleden of waarnemen van die mandaten;
- de begrenzing van de vergoedingen, wedden en presentiegelden voor provincieraadsleden naar analogie van wat daarover bepaald wordt in artikel 68, §4, tweede lid voor de leden van de deputatie;
- uitbreiding van het toepassingsgebied van de bepaling die beoogt om belangenvermenging te voorkomen: het is voor een provincieraadslid niet enkel verboden om deel te nemen aan de bespreking en de stemming over de vaststelling of goedkeuring van de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of waarvan hij tot het uitvoerend orgaan behoort maar ook over de vaststelling of goedkeuring van het meerjarenplan en het budget van deze instantie;
- het inzagerecht van de provincieraadsleden geldt voor de dossiers, stukken en akten die het bestuur van de provincie betreffen, 'ongeacht de drager' ervan;
- ter ondersteuning van de raad: volledig en actief transparantie verschaffen over de briefwisseling gericht aan de voorzitter en die bestemd is voor de raad;
- van de vergadering van de provincieraad wordt, naast de notulen, ook een zittingsverslag opgemaakt;
- indien een provincieraadslid hierom verzoekt, worden de notulen en het zittingsverslag elektronisch ter beschikking gesteld;
- in het huishoudelijk reglement zal de provincieraad ook nader bepalen over welke faciliteiten de raadsleden kunnen beschikken om hun mandaat op een degelijke wijze in te vullen.

Daarnaast wordt er een aantal algemene wijzigingen doorgevoerd. Dit zijn enerzijds technische wijzigingen en anderzijds terminologische correcties. Het betreft:

- de vermelding van het afgeschafte "ambt van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel Hoofdstad" wordt vervangen door de vermelding van "de hoge ambtenaar die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanwijst overeenkomstig artikel 48, derde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 betreffende de Brusselse Instellingen";
- de terminologie wordt aangepast aan de nieuwe terminologie in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten. Voortaan wordt de term "plaatsingsprocedure" gebruikt, in plaats van "gunningsprocedure" en "wijze van gunning";
- het woord "handicap" wordt vervangen door het woord "beperking";
- het "Arbitragehof" wordt vervangen door het "Grondwettelijk Hof".

3.2. De organisatiebeheersing

Net als in het decreet over het lokaal bestuur, hernemen ook in dit ontwerp van decreet de bepalingen over het organisatiebeheersingssysteem van de provincies de bestaande bepalingen over het interncontrolesysteem van die besturen, met een aantal redactionele aanpassingen (onder meer wat betreft de term organisatiebeheersing in plaats van interne controle). Het belang van het organisatiebeheersingssysteem kan niet voldoende worden

onderlijnd. Er wordt een decretaal kader gecreëerd, waarbinnen de besturen zelf hun regels kunnen vastleggen. Dat kader vervangt de bestaande regels, die vaak erg gedetailleerd waren, bijvoorbeeld wat betreft de bepalingen over de financiën.

3.3. Het personeel

In dit ontwerp van decreet worden de bepalingen betreffende het personeel van het Provinciedecreet, zoals dat gewijzigd werd bij het decreet van 3 juni 2016, grotendeels hernomen. Voor de wijzigingen met betrekking tot het personeel van de provincies, vormde dat laatste decreet in zekere zin een voorafname op dit ontwerp van decreet, zoals voor het personeel van de lokale besturen. Het Provinciedecreet volgt daarbij het decreet over het lokaal bestuur op de voet.

De afwijkingen hebben tot doel de leesbaarheid te verhogen door vereenvoudiging en deregulering. Daarvoor wordt verwezen naar de artikelsgewijze commentaar.

Alleen voor de bepalingen over de tucht worden in dit ontwerp van decreet nog enkele bijstellingen gedaan in vergelijking met de bestaande teksten van het Provinciedecreet.

3.4. De beleids- en beheerscyclus van de provincie

Dit ontwerp van decreet vervangt de bepalingen met betrekking tot de beleids- en beheerscyclus van de provincie. Daarbij wordt niet alleen de term 'beleids- en beheerscyclus' geïntroduceerd in de decreetstekst (zoals eerder al gebeurde voor de gemeenten en OCMW's in het decreet over het lokaal bestuur), ook inhoudelijk zijn er heel wat bijstellingen doorgevoerd. Die bijstellingen zijn het gevolg van een grondige evaluatie van die bestaande regels en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten over de beleids- en beheerscyclus.

Bij die evaluatie bleken de informatiebehoeften van de leden van de provincieraad een belangrijk aandachtspunt. Daarbij was voor veel raadsleden de opvolging van aanpassingen van meerjarenplannen, budgetten en budgetwijzigingen een bron van verwarring. Daarom wordt er in dit ontwerp van decreet voor gekozen om het budget als afzonderlijk beleidsrapport af te schaffen en de jaarlijkse autorisatie te integreren in het meerjarenplan en de aanpassingen daarvan. Het is voortaan dus bij de verplichte jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan dat de provincieraad de kredieten vaststelt, niet langer in een afzonderlijk beleidsrapport.

Daarnaast wordt ervoor gekozen om het niveau waarop de raad autorisatie geeft gevoelig op te trekken, om te vermijden dat de raad jaarlijks talrijke aanpassingen van het meerjarenplan moet goedkeuren. Uiteraard moet de raad wel zijn rol van democratisch controleorgaan kunnen blijven spelen, maar die controle moet niet in eerste instantie gericht zijn op het opvolgen van de verleende autorisatie in de vorm van kredieten. Die controlefunctie is in eerste instantie inhoudelijk: de raad moet de realisatie kunnen opvolgen van de beleidsdoelstellingen. Daarom wordt de verplichting opgelegd om tussentijds een opvolgingsrapportering te presenteren aan de raad. In welke vorm en wanneer dat moet gebeuren, bepaalt de raad zelf. Om een democratisch minimum te garanderen, legt dit ontwerp van decreet enkel op om minstens één keer per jaar een dergelijke rapportering te doen.

Naast het eigenlijke beleidsrapport en de bijbehorende toelichting, voert dit ontwerp van decreet ook een verplichting tot documentatie in. Die omvat alle achtergrondinformatie die nuttig is bij het beoordelen van het beleidsrapport, zonder dat ze essentieel is voor die beoordeling, aangezien de essentiële informatie immers in het beleidsrapport zelf vervat moet zitten. Ook die documentatie moet ertoe bijdragen dat beter tegemoetgekomen wordt aan de informatiebehoeften van de raadsleden.

Verder wordt in dit ontwerp van decreet resoluut gekozen voor een verregaande deregulering. In de nieuwe versie van titel IV, die door dit ontwerp van decreet wordt ingevoerd, wordt een groot aantal detailregelingen uit de bestaande tekst niet hernomen. Het huidige Provinciedecreet bevat gedetailleerde regels over, bijvoorbeeld het budgethouderschap, kasprovisies en kasverrichtingen, de goedkeuring van te betalen bedragen, etc. Het gaat hier om de interne regels van de werking van het bestuur, terwijl het niet nodig wordt geacht om dit decreetaal allemaal zeer gedetailleerd voor te schrijven. Uiteraard is het wel van belang dat de besturen daar dan ook effectief zelf regels voor uitwerken.

De bepalingen over het voorafgaand visum van de financieel beheerder worden wel hernomen in dit ontwerp van decreet. De overrulingen van de weigering van het visum worden nu echter niet langer aan de toezichthoudende overheid voorgelegd, maar ter kennis gebracht van de provincieraad. Ook hier worden de besturen dus verder geresponsabiliseerd. Voor de overrulingen van de betalingsweigeringen wordt dezelfde logica gevolgd.

3.5. De werking van de provincie en de burgerparticipatie

De bepalingen van dit ontwerp van decreet die betrekking hebben op de werking van de provincie, hernemen grotendeels de overeenkomstige bepalingen in het Provinciedecreet, met dien verstande dat de regels in de mate van het mogelijke werden afgestemd op de tekst van het decreet voor het lokaal bestuur.

De bestaande tekst werd aangepast om de mogelijkheden tot digitale verwerking en uitwisseling van gegevens te optimaliseren. Zo zullen provincies kunnen kiezen voor een geschikte informatiedrager (ook voor hun authentieke akten) en wordt er een regeling uitgewerkt voor het elektronisch ondertekenen van documenten. Daarbij aansluitend worden ook de regels over de bekendmaking van besluiten uitgebreid.

De lijsten van besluiten van de provincieraad, van de raden van bestuur van de autonome provinciebedrijven en van de deputatie, evenals de integrale tekst van een bepaald aantal (belangrijke) besluiten, worden bekendgemaakt op een provinciale webtoepassing (bijvoorbeeld de website van de provincie, een webpagina om informatie op te zoeken, een digitaal archief om documenten te raadplegen, een mobiele app waarmee burgers in interactie kunnen gaan met de bestuurders, ...). Die keuze voor een beleid van actieve openbaarheid wordt ook doorgetrokken naar het bestuurlijk toezicht: het aanvangspunt voor de berekening van de termijnen voor het indienen van een klacht of de uitoefening van het toezicht, wordt voor de meeste besluiten geënt op de bekendmaking van de besluiten en niet langer op het verzenden ervan aan de toezichthoudende overheid.

3.6. De verzelfstandigde agentschappen

Dit ontwerp van decreet herneemt grotendeels de bepalingen betreffende de vormen van externe verzelfstandiging. Met het oog op de vereenvoudiging van de regelgeving werden de intern verzelfstandigde agentschappen daarbij niet overgenomen. Provincies kunnen nog steeds kiezen voor interne verzelfstandiging, maar zijn daarbij niet langer verplicht om een decreetaal voorgeschreven formule te volgen. Zij kunnen voortaan zelf een regeling op maat uitwerken.

Het goedkeuringstoezicht op de oprichting van autonome provinciebedrijven en extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm wordt niet behouden in dit ontwerp van decreet, in lijn met de uitgangspunten voor de hervorming van het bestuurlijk toezicht.

Ook wat betreft de beleids- en beheerscyclus bij de autonome provinciebedrijven worden de bestaande regels grotendeels behouden. Het autonoom provinciebedrijf en de provincie bepalen nog steeds de regels voor de interne werking van het autonoom provinciebedrijf, waarbij de beheersovereenkomst het meest aangewezen instrument is. Het Provinciedecreet regelde echter niet wat er gebeurde als een provincie en een autonoom provinciebedrijf in de beheersovereenkomst helemaal niets opgenomen hadden over de organisatiebeheersing. Dit ontwerp van decreet vult die lacune op door te bepalen welke regels gelden als er geen afwijkende regels worden opgenomen in de beheersovereenkomst. Die bepaling doet geen afbreuk aan de autonomie van de provincies en het autonoom provinciebedrijf, die nog steeds andere regels kunnen overeenkomen. Het ontwerp van decreet wil enkel duidelijkheid creëren voor die gevallen waarin dat niet gebeurd is (meer in het bijzonder wat betreft het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de betalingsopdrachten).

Dit ontwerp van decreet breidt het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen uit naar die van de autonome provinciebedrijven. De striktere Europese regels ter zake gelden voor de hele lokale sector, dus ook voor de autonome provinciebedrijven. Daardoor is de kwaliteit van de gegevens over de jaarrekeningen van de autonome provinciebedrijven even belangrijk als die van de jaarrekeningen van de provincies. Bij de provincies wordt ervoor gekozen om de datakwaliteit van de jaarrekeningen te bewaken via het goedkeuringstoezicht. Die aanpak wordt nu uitgebreid naar de autonome provinciebedrijven. Daarom worden de jaarrekeningen niet langer goedgekeurd door de provincieraad, maar door de toezichthoudende overheid.

3.7. Het bestuurlijk toezicht

Het algemeen bestuurlijk toezicht evolueert meer en meer naar een toezicht op basis van klachten van burgers of raadsleden. Die evolutie wordt in dit ontwerp van decreet bevestigd naar analogie met het decreet over het lokaal bestuur.

Zij gaat hand in hand met het creëren van ruimere mogelijkheden voor raadsleden en belanghebbenden (burgers, verenigingen) om informatie te bekomen. Democratische transparantie en controle starten immers met het creëren van ruime mogelijkheden voor raadsleden en belanghebbenden om informatie te bekomen over de beslissingen van de lokale besturen. Zij moeten over relevante informatie kunnen beschikken met betrekking tot de beslissingen die op lokaal niveau worden genomen. Desgevallend kunnen ze dan een beroep doen op de toezichthoudende overheid door klacht in te dienen.

Om ervoor te zorgen dat de belanghebbenden voldoende geïnformeerd zijn en de relevante informatie van het lokaal beleid terugvinden, wordt in dit ontwerp van decreet de verplichting ingeschreven om de lijst met besluiten en de integrale tekst van een aantal belangrijke beslissingen bekend te maken op de webtoepassing van de provincie.

Die verplichte bekendmaking op de webtoepassing van de provincie zal die informatie meteen ook digitaal beschikbaar maken voor de toezichthoudende overheid. Het is dan ook niet langer nodig om die stukken op papier te versturen in het kader van het bestuurlijk toezicht. Het volstaat dat de publicatie op de webtoepassing wordt gemeld. Op die manier kan de verzending op papier tussen de provincie en de toezichthoudende overheid aanzienlijk beperkt worden. De klagers zullen verder klacht kunnen indienen op één uniek adres (schriftelijk of digitaal), zonder dat dit belet dat klagers ook op andere wijze klacht kunnen indienen.

De burger en het lokale bestuur zijn gebaat bij een snellere toezichtprocedure die leidt tot snellere rechtszekerheid. Om die reden kort dit ontwerp van decreet de termijnen van de toezichtprocedure in en brengt het die zoveel mogelijk op 30 dagen. Ook de mogelijkheid tot stuiting van termijnen, wordt tot een minimum beperkt.

Met datzelfde doel voert dit ontwerp van decreet ook een systeem in van 'van rechtswege nietigheid' van een bestreden besluit wanneer een in gebreke gesteld bestuur nalaat, na een herinnering, een opgevraagd besluit te bezorgen aan de toezichthoudende overheid. Ook dat moet leiden tot een versnelde doorlooptijd van de toezichtdossiers en een snellere rechtszekerheid.

De schorsing, als maatregel van bestuurlijk toezicht, wordt in dit ontwerp van decreet niet hernomen naar analogie met de wijziging in het decreet over het lokaal bestuur. De toezichthouder zal de betwiste beslissing van het provinciebestuur eventueel rechtstreeks kunnen vernietigen en niet langer een schorsing als bewarende maatregel kunnen opleggen. De onmiddellijke vernietiging betekent niet alleen een aanzienlijke vereenvoudiging van de procedure, maar biedt ook het voordeel van de duidelijkheid. De schorsing was slechts een bewarende maatregel, waarna het bestuur de geschorste beslissing nog kon rechtvaardigen, aanpassen of intrekken. Daardoor was het, voor wie een klacht had ingediend, niet altijd evident om de precieze betekenis van een schorsing correct in te schatten. Bij een vernietiging zal het wel meteen duidelijk zijn dat het besluit uit het rechtsverkeer verdwijnt.

Voor het toezicht op de beleidsrapporten van de provincies worden in dit ontwerp van decreet bijzondere bepalingen opgenomen, waarin zo veel mogelijk dezelfde principes worden toegepast die ook aan de basis lagen van het decreet over het lokaal bestuur. Ook hier verdwijnt de rechtsfiguur van de schorsing en worden een aantal specifieke beroepsprocedures sterk ingekort. De vereenvoudiging van de procedures moet leiden tot snellere rechtszekerheid voor de besturen. Daar staat wel tegenover dat het resterende toezicht op de beleidsrapporten op een adequate wijze moet worden uitgevoerd, met termijnen die dat mogelijk maken (50 dagen voor het algemeen toezicht op de meerjarenplannen en 150 dagen voor het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen). Er moet nauwgezet toegezien worden op de criteria van het financieel evenwicht en op de kwaliteit van de aangeleverde data (via de digitale rapportering), die van cruciaal belang zijn om te voldoen aan de Europese verplichtingen inzake begroting(sopmaak), die de laatste jaren aanzienlijk werden aangescherpt.¹ Die datakwaliteit is essentieel en daarbij moet er rekening mee gehouden worden dat vele kleine fouten, cumulatief, ook belangrijke afwijkingen kunnen geven, waardoor ze de globale rapportering onbetrouwbaar maken. Daarom worden afwijkingen tussen de digitale rapportering en de beleidsrapporten ook opgenomen in de opsomming van de situaties waarin de toezichthoudende overheid verplicht is om een meerjarenplan of de aanpassingen ervan, te vernietigen. Om diezelfde reden wordt ook het goedkeuringstoezicht op de jaarrekeningen behouden en uitgebreid naar de autonome provinciebedrijven.

De Europese regels ter zake laten hier geen ruimte om de versoepeling op het vlak van het algemeen toezicht in deze materie door te trekken. Daardoor zou niet voldaan worden aan de Europeesrechtelijke vereisten van een nauwgezet toezicht en van een onafhankelijke audit op de vooropgestelde begrotingsdoelstellingen, de boekhouding en de gerapporteerde cijfers. In de Vlaamse context wordt dat toezicht vorm gegeven in het kader van het bestuurlijk toezicht. Dat is in overeenstemming met de Europeesrechtelijke voorschriften, op voorwaarde dat de toezichthoudende overheid ook systematisch optreedt tegen de beleidsrapporten die onvoldoende zekerheid geven over de echte financiële toestand van de besturen of waaruit niet blijkt dat de besturen financieel in evenwicht zijn.

¹ In het zogenaamde *sixpack* en *twopack*, met in het bijzonder de richtlijn 2011/85/EU van 8 november 2011 "tot vaststelling van voorschriften voor de begrotingskaders van de lidstaten", *Pb L*, 23 november 2011, en de verordening 473/2013 van 21 mei 2013 "betreffende gemeenschappelijke voorschriften voor het monitoren en beoordelen van ontwerp-begrotingsplannen en voor het garanderen van de correctie van buitensporige tekorten van de lidstaten van de eurozone", *Pb L*, 27 mei 2013.

3. Onderhandeling in het comité C1

Het voorliggende ontwerp van decreet werd onderhandeld op 14 maart 2018 in de eerste afdeling van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap. Met de verschillende representatieve vakorganisaties, m.n. ACV Openbare Diensten, ACOD en VSOA, werd geen akkoord bereikt, mits opmerkingen.

De bepalingen over het personeel in het Provinciedecreet, zoals dat gewijzigd werd bij het decreet van 3 juni 2016, blijven met dit ontwerp van decreet grotendeels behouden. Voor de wijzigingen met betrekking tot het personeel van de provincies, vormde het decreet van 3 juni 2016 in zekere zin een voorafname op dit ontwerp van decreet, net als voor het personeel van de lokale besturen. De nu voorliggende wijzigingen aan de bepalingen inzake het personeel in het Provinciedecreet volgen het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur op de voet. Voornamelijk betreffende de bepalingen over de tuchtregeling t.a.v. de statutaire personeelsleden worden, naar analogie met het decreet over het lokaal bestuur, in dit ontwerp van decreet nog enkele aanpassingen gedaan.

De representatieve vakorganisaties hernemen voornamelijk de opmerkingen die ze naar reeds naar voor brachten bij eerdere onderhandelingen, hetzij over het decreet van 3 juni 2016, hetzij over het decreet over het lokaal bestuur. Zo herhalen de representatieve vakorganisaties hun bezwaar tegen het feit dat in tegenstelling tot voorheen het beroep bij de Beroepscommissie voor Tuchtzaken voortaan een niet-schorsende werking heeft.

Er werden geen aanpassingen aan het ontwerp van decreet doorgevoerd naar aanleiding van deze onderhandeling.

4. Advies Raad van State

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft op 23 mei 2018 advies uitgebracht bij dit voorontwerp van decreet (advies 63.287/3).

In zijn advies maakt de Raad van State een aantal opmerkingen bij het voorontwerp van decreet die eerder van (wetgevings-)technische aard zijn. Deze opmerkingen zijn terug te vinden in de randnummers 3-9, 12.1, 12.2, 14-17, 18.2, 21.1, 24-28, 30.1-35.2, 37-39.2 van het advies van de Raad van State en werden verwerkt in het ontwerp van decreet. Dit heeft geleid tot een aantal bijstellingen van het ontwerp van decreet. Deze aanpassingen hebben tevens geleid tot het doorvoeren van een hernummering van het ontwerp van decreet.

Een aantal opmerkingen van de Raad van State wordt niet gevolgd. De redenen hiervoor worden hieronder toegelicht.

Gelet op de aard van de opmerkingen en het gegeven dat met dit ontwerp van decreet wordt beoogd het Provinciedecreet af te stemmen op het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, worden de opmerkingen in de volgende randnummers niet gevolgd: 11 (huishoudelijk reglement provincieraad), 18.1 (formulering artikel 100bis, §1, eerste lid, 4° van het Provinciedecreet, zoals ontworpen door artikel 56, 1°, van het voorontwerp), 19 en 20 (gerechtelijk onderzoek en hoorplicht bij de preventieve schorsing), 23 (opheffing van artikel 187 van het Provinciedecreet: optreden in rechte door inwoners van de provincie) en 29 (vervanging van artikel 228, §2 van het Provinciedecreet en toelichting in de memorie van toelichting, meer bepaald over de aangelegenheden te regelen bij beheersovereenkomst).

Wat betreft de opmerking in randnummer 10 betreffende de mogelijke opheffing van artikel 21 van het decreet van 13 mei 2016 tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking en het

Provinciedecreet van 9 december 2005 wordt ervoor geopteerd om niet in te gaan op deze suggestie. Dit gelet op het feit dat er zich in het voortbestaan van de desbetreffende bepaling geen probleem stelt.

Wat betreft de opmerking van de Raad van State over artikel 27 van het voorontwerp van decreet, kan meegegeven worden dat dit artikel niet wordt hernomen in het voorliggende ontwerp van decreet, gelet op het gegeven dat de wijziging aan artikel 44, §1, eerste lid van het Provinciedecreet dat ertoe strekt dat de deputatie uit "ten hoogste vier leden" bestaat, reeds wordt geregeld in het decreet van 25 mei 2018 houdende wijziging van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur, van de decreten van 4 mei 2018 over het samenvoegen van welbepaalde gemeenten, van het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 en van het Provinciedecreet van 9 december 2005 (artikel 25).

In artikel 26 van voormelde decreet wordt tevens artikel 50, §1 van het Provinciedecreet gewijzigd, in dezelfde zin als artikel 30, 1° tot en met 4° van het voorontwerp van decreet (nl. dat de raad kan beslissen dat een opengevallen mandaat van gedeputeerde niet meer wordt ingevuld voor de rest van de bestuursperiode). De bepaling van artikel 30, 1° tot en met 4° van het voorontwerp wordt daarom niet hernomen in artikel 29 (nieuwe nummering) van dit ontwerp van decreet.

Tot slot wordt in dit ontwerp van decreet een bepaling opgenomen, analoog aan de bepaling voorzien in artikel 3 van voormeld voorstel van decreet dat artikel 238 van het decreet over lokaal bestuur wijzigt en ertoe strekt de rechtsgrond te herstellen voor het bepalen door de Vlaamse Regering van de limieten van het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het autonoom gemeentebedrijf kunnen worden toegekend. Deze bepaling wordt opgenomen in artikel 196, tweede lid van dit ontwerp van decreet.

B. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Overeenkomstig artikel 19, §1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (hierna: BWHI) dient het ontwerp van decreet te vermelden of het een gewest- of een gemeenschapsaangelegenheid betreft.

Het voorliggende ontwerp van decreet geeft uitvoering aan de bevoegdheden inzake de ondergeschikte besturen waarover het Vlaamse Gewest beschikt op grond van artikel 6, §1, VIII, BWHI, zoals gewijzigd bij bijzondere wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en gemeenschappen.

Hoofdstuk 2. Wijziging van het Provinciedecreet van 9 december 2005

Artikel 2. Dit artikel wijzigt artikel 2 van het Provinciedecreet. Gelet op de vervanging van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking door deel 3, titel 3 van het decreet over het lokaal bestuur, wordt artikel 2 in deze zin aangepast.

Artikel 3. Dit artikel brengt artikel 7 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 6 van het decreet over het lokaal bestuur.

In paragraaf 1 van artikel 7 van het Provinciedecreet worden een aantal wijzigingen doorgevoerd zodat de uittredende voorzitter van de provincieraad een alternatieve plaats, dag en tijdstip kan bepalen waarop de installatievergadering bijeenkomt. Als niets bepaald wordt, vindt de oproeping van rechtswege plaats op de eerste werkdag van december om 10u in het provinciehuis.

Er wordt een nieuwe paragraaf 6 toegevoegd inzake de rangordebepaling voor de provincieraadsleden. De bepaling van de rangorde van de provincieraadsleden blijft zoals voorheen gebaseerd op anciënniteit of, desgevallend, op aantal naamstemmen of lijststemmen. Ter vereenvoudiging wordt in dit ontwerp van decreet het bepalen van de rangorde door het opstellen van een rangordelijst na de eedaflegging op de installatievergadering uitdrukkelijk en afzonderlijk in deze paragraaf opgenomen. Wie ziek of verhinderd is op de installatievergadering, kan zijn beoogde rangorde innemen, maar opvolgers die na de installatievergadering worden geïnstalleerd sluiten op het einde aan.

De anciënniteit omvat de hele tijdsduur tijdens dewelke een provincieraadslid deel heeft uitgemaakt van de provincieraad. De anciënniteit mag onderbroken zijn. Bij gelijke anciënniteit geniet het provincieraadslid de voorkeur dat bij de laatste volledige vernieuwing van de provincieraad het hoogst aantal naamstemmen heeft behaald. Bij een gelijk aantal naamstemmen geniet het provincieraadslid dat kandidaat was op de lijst die bij de provincieraadsverkiezingen de meeste stemmen heeft behaald de voorkeur.

De opvolgers die als raadslid worden geïnstalleerd, worden onderaan op de ranglijst bijgeschreven, naar datum van hun eedaflegging. Verkozenen die hun eed pas op de eerstvolgende provincieraadszitting na de installatievergadering hebben afgelegd, evenals opvolgers die wegens afstand van mandaat of overlijden van een gekozen raadslid samen met de nieuwe raadsleden tijdens de installatievergadering van de provincieraad of op de eerstvolgende provincieraadszitting zijn beëdigd, worden weliswaar nog op de ranglijst ingeschreven zoals de gekozen raadsleden.

Artikel 4. Dit artikel brengt artikel 8 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 7 van het decreet over het lokaal bestuur.

De sanctie beschreven in het eerste lid van de eerste paragraaf van artikel 8 voor het ondertekenen van meer dan één akte van voordracht voor het mandaat van voorzitter van de provincieraad wordt uitgebreid: de uitsluiting geldt niet enkel voor het verkozen of benoemd worden in de genoemde mandaten, maar ook voor het bekleden of waarnemen van die mandaten.

In paragraaf 1, tweede lid, in fine en in paragraaf 3, derde lid, in fine, wordt toegevoegd dat als de akte van voordracht de einddatum van het mandaat vermeldt, maar er geen opvolger werd aangeduid, er eveneens moet worden overgegaan tot vervanging overeenkomstig paragraaf 4.

Artikel 5. Dit artikel brengt enkele redactionele wijzigingen aan in artikel 10 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 9 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 6. Dit artikel wijzigt artikel 11, eerste lid, 2° van het Provinciedecreet.

In het kader van de zesde staatshervorming werd het ambt van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel Hoofdstad afgeschaft. Bijgevolg wordt de vermelding ervan in het eerste lid, 2° aangepast en vervangen door 'de hoge ambtenaar die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanwijst overeenkomstig artikel 48, derde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 'betreffende de Brusselse Instellingen''.

Artikel 7. Dit artikel wijzigt artikel 13, eerste lid van het Provinciedecreet dat handelt over de bevoegdheid van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen. Naast de verwijzing naar het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011 wordt ook verwezen naar het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.

Artikel 8. Dit artikel brengt een technische rechtzetting aan in artikel 14 van het Provinciedecreet: voorheen stonden er twee punten 3° in dit artikel.

Artikel 9. Dit artikel wijzigt artikel 15 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 13 van het decreet over het lokaal bestuur.

Er werd een regeling toegevoegd voor het geval het provincieraadslid de voorzitter van de provincieraad is. In dat geval deelt hij zijn ontslag schriftelijk mee aan de persoon die hem vervangt met toepassing van artikel 8, §4, eerste lid van het Provinciedecreet, dit is aan de ondervoorzitter van de provincieraad.

Artikel 10. Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 17 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 17 van het decreet over het lokaal bestuur.

De begrenzing van de vergoedingen, wedden en presentiegelden voor provincieraadsleden naar analogie van wat daarover bepaald wordt in artikel 68, §4, tweede lid van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 36 van dit ontwerp van decreet, voor de leden van de deputatie wordt aan dit artikel toegevoegd.

De uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering om de procedurele aspecten bij de aanvraag van een compensatie voor inkomensverlies van raadsleden vast te stellen die was opgenomen in het Provinciedecreet is geschrapt.

Artikel 11. Dit artikel wijzigt artikel 18 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 16 van het decreet over het lokaal bestuur. Het woord 'handicap' wordt vervangen door het woord 'beperking'.

Artikel 12. Dit artikel wijzigt artikel 21 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 20 van het decreet over het lokaal bestuur.

In het derde lid van artikel 21 van het Provinciedecreet werd voorgeschreven dat het huishoudelijk reglement in elk geval bepaalt dat een dossier elektronisch ter beschikking wordt gesteld indien een provincieraadslid hierom verzoekt. In het ontwerp van decreet wordt ervoor geopteerd om deze verplichting niet meer via de omweg van het huishoudelijk reglement te regelen. In het tweede lid, in fine van dit artikel wordt nu bepaald dat de dossiers in elk geval elektronisch ter beschikking worden gesteld indien een provincieraadslid hierom verzoekt.

Artikel 13. Dit artikel wijzigt artikel 23 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 22 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit artikel regelt de openbaarmaking van plaats, dag, tijdstip en agenda van de vergaderingen van de provincieraad. Dat deze openbaarmaking moet gebeuren op het provinciehuis, wordt niet behouden in dit ontwerp van decreet. De wijze van openbaarmaking wordt dus overgelaten aan de autonomie van het bestuur. Door de wijze van openbaarmaking niet in het decreet vast te leggen, wordt het bestuur ook toegelaten om de technologische evoluties te volgen.

Dit artikel moet in samenhang gelezen worden met artikel 180bis van het Provinciedecreet, ingevoegd in dit decreet door artikel 140 van dit ontwerp van decreet, waar de bekendmaking via de webtoepassing van de provincie geregeld wordt.

Met het oog op de vereenvoudiging wordt de bepaling opgenomen in de tweede paragraaf van artikel 23 van het Provinciedecreet niet hernomen. Deze verplichting vloeit immers rechtstreeks voort uit het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Artikel 14. Dit artikel wijzigt artikel 25 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 25 van het decreet over het lokaal bestuur.

Om tegemoet te komen aan een opmerking van de Raad van State bij het decreet over het lokaal bestuur wordt in het tweede lid van dit artikel opgenomen dat de voorzitter van de provincieraad een proces-verbaal kan opmaken tegen de persoon die de vergadering heeft verstoord en dat bezorgt aan het openbaar ministerie met het oog op de eventuele vervolging van de betrokkene.

Artikel 15. Dit artikel stemt de tekst van artikel 26 van het Provinciedecreet inhoudelijk zoveel mogelijk af op de tekst van artikel 26 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 16. Dit artikel wijzigt artikel 27 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 27 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit artikel beoogt belangenvermenging in de provincieraad te voorkomen. De huidige regeling van het Provinciedecreet wordt behouden, maar het toepassingsgebied van de bepaling in artikel 27, §1, eerste lid, 2°, van het Provinciedecreet wordt uitgebreid. Ingevolge de huidige bepaling van het Provinciedecreet is het een provincieraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over de vaststelling of goedkeuring van de jaarrekening van een instantie waaraan hij rekenschap verschuldigd is of waarvan hij tot het uitvoerend orgaan behoort. Omdat de beslissing over het budget en het meerjarenplan echter veel fundamenteeler is dan die over de jaarrekening wordt de beslissing over het budget en het meerjarenplan toegevoegd in paragraaf 1, eerste lid, 2°, van dit artikel.

Artikel 17. Dit artikel wijzigt artikel 28 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 28 van het decreet over het lokaal bestuur.

In het tweede lid van de eerste paragraaf van dit artikel wordt niet meer verwezen naar de verschillende soorten beleidsrapporten, zoals nu in het Provinciedecreet het geval is. In de plaats daarvan wordt de algemene term 'beleidsrapporten' gebruikt, die gedefinieerd wordt in de nieuwe versie van artikel 141 van het Provinciedecreet, die door artikel 87 van dit ontwerp van decreet wordt ingevoerd. Voor de toelichting van het begrip 'beleidsrapporten' wordt ook verwezen naar de toelichting bij artikel 87 van dit ontwerp van decreet.

In de tweede paragraaf wordt een uitzondering mogelijk gemaakt wordt voor de eedaflegging van een personeelslid.

Artikel 18. Dit artikel wijzigt artikel 30 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 29 van het decreet over het lokaal bestuur.

De bestaande regeling van het Provinciedecreet wordt behouden en dient ook op dezelfde wijze geïnterpreteerd te worden als het huidige artikel 30 van het Provinciedecreet.

Een verschil ten aanzien van de regeling die is opgenomen in artikel 30 van het Provinciedecreet is dat in de eerste paragraaf nu uitdrukkelijk wordt bepaald dat het

inzagerecht van de provincieraadsleden geldt voor de dossiers, stukken en akten die het bestuur van de provincie betreffen, 'ongeacht de drager' ervan. Deze toevoeging betreft een verduidelijking die volledig in lijn is met de huidige toepassingspraktijk, zoals ook uiteengezet in de Omzendbrief BA 2002/10 betreffende het inzage- en afschriftrecht van de leden van de gemeenteraden, de politieraden, de provincieraden en de raden voor maatschappelijk welzijn met betrekking tot e-mailberichten en geïnformatiseerde stukken.

Nieuw is ook dat bijkomend ter ondersteuning van de raad, volledig en actief transparantie wordt verschaft over de briefwisseling gericht aan de voorzitter en die bestemd is voor de raad, zoals bijvoorbeeld briefwisseling waarin Audit Vlaanderen een auditverslag over het bestuur toelicht en vraagt het ter kennis te geven aan de raad, of een brief van de toezichthoudende overheid die vraagt deze brief al dan niet samen met bijhorende stukken ter kennis te geven aan de raad. Die briefwisseling moet ter beschikking gesteld worden aan de leden van de provincieraad. De wijze waarop dat gebeurt wordt best vastgesteld in het huishoudelijk reglement van de raad.

Artikel 19. Dit artikel wijzigt artikel 33 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 32 van het decreet over het lokaal bestuur.

De bepalingen inzake het zittingsverslag, vermeld in artikel 177, §1 van het Provinciedecreet zoals dit artikel wordt aangevuld door artikel 136 van dit ontwerp van decreet, werden toegevoegd.

Daarnaast bepaalt het huidige artikel dat indien een provincieraadslid hierom verzoekt, de notulen en het zittingsverslag elektronisch ter beschikking worden gesteld.

Artikel 20. Dit artikel wijzigt artikel 35 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 34 van het decreet over het lokaal bestuur.

Er wordt ervoor geopteerd om expliciet te bepalen dat ook over het beëindigen van een mandaat geheim gestemd moet worden. Met deze aanvulling wordt verduidelijkt dat er geheim gestemd moet worden, niet enkel over het aanwijzen van de leden van de provinciale bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de provincie in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen (punt 2°), maar ook over het beëindigen van een mandaat als vermeld in 2° (zoals nu opgenomen in punt 4°). Het is immers logisch dat indien geheim gestemd wordt over de aanwijzing van bepaalde personen, dat ook over de beëindiging van deze mandaten geheim gestemd dient te worden.

Artikel 21. Dit artikel wijzigt artikel 36 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 35 van het decreet over het lokaal bestuur.

Meer bepaald wordt naar aanleiding van een bemerking van de Raad van State bij het decreet over het lokaal bestuur de zin waarin sprake is van een "volstreckte meerderheid" van stemmen hier niet hernomen. Dat vloeit immers al voort uit artikel 34 van het Provinciedecreet.

Artikel 22. Met het oog op de vereenvoudiging wordt de bepaling opgenomen in artikel 37 van het Provinciedecreet opgeheven. Deze verplichting vloeit immers rechtstreeks voort uit het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Artikel 23. Dit artikel brengt enkele redactionele wijzigingen aan in artikel 38 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 36 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 24. Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 39 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 37 van het decreet over het lokaal bestuur.

De opvolging van de verzelfstandiging en samenwerking wordt opgenomen in artikel 221 van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 189, 2°, van dit ontwerp van decreet.

Aan de vijfde paragraaf wordt toegevoegd dat de leden met raadgevende stem, vermeld in paragraaf 3, vierde lid van dit artikel hetzelfde presentiegeld krijgen als de andere leden. Er wordt tevens een tweede lid aan deze paragraaf toegevoegd dat handelt over het jaarlijkse maximumbedrag aan presentiegelden als een lid met raadgevende stem lid is van verschillende commissies.

Artikel 25. Dit artikel wijzigt artikel 40 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 38 van het decreet over het lokaal bestuur.

Aangezien de verplichting van punt 10° van artikel 40 van het Provinciedecreet reeds vervat zit in de verplichting van punt 2° van artikel 40 van het Provinciedecreet, wordt er in dit ontwerp van decreet voor geopteerd om de bepaling van artikel 40, 10°, van het Provinciedecreet niet te hernemen. De wijze van bezorgen van de beleidsrapporten zit immers reeds vervat in punt 2°, namelijk de wijze van verzending van de oproeping en het ter beschikking stellen van het dossier aan de provincieraadsleden, alsook de wijze waarop de provinciegriffier of de door hem aangewezen personeelsleden, aan de raadsleden die erom verzoeken, technische inlichtingen verstrekken over die stukken.

Daarnaast wordt in punt 7° ook bepaald dat in het huishoudelijk reglement bepalingen worden opgenomen over de wijze waarop het zittingsverslag van de vorige vergadering ter beschikking wordt gesteld van de provincieraadsleden.

In het huishoudelijk reglement zal de provincieraad ook nader bepalen over welke faciliteiten de raadsleden kunnen beschikken om hun mandaat op een degelijke wijze in te vullen. Daarbij kan onder meer gedacht worden aan de mogelijkheid om fotokopies te kunnen nemen, een zaal ter beschikking te krijgen voor fractievergaderingen, een vlotte toegang tot documenten die het raadslid wenst in te kijken, een gepaste ondersteuning in de vorm van opleidingen of beschikbare informatie, enz.

Artikel 26. Dit artikel brengt artikel 43 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 41 van het decreet over het lokaal bestuur.

In punt 3° van artikel 43, §2, van het Provinciedecreet wordt niet meer verwezen naar de diverse soorten beleidsrapporten. In de plaats daarvan wordt de algemene term 'beleidsrapporten' gebruikt.

Punt 5° van artikel 43, §2, van het Provinciedecreet wordt gewijzigd in die zin dat niet langer wordt bepaald dat het oprichten van extern verzelfstandigde agentschappen wordt uitgesloten van delegatie aan de deputatie, maar het oprichten van en het toetreden tot rechtspersonen. Ook wordt voor wat betreft het beslissen tot deelname aan of vertegenwoordiging in instellingen, verenigingen en ondernemingen, thans de agentschappen eraan toegevoegd.

In punt 8° van artikel 43, §2, van het Provinciedecreet wordt de term "interne controlesysteem" vervangen door "organisatiebeheersingssysteem".

In punten 11° en 12° van artikel 43, §2, van het Provinciedecreet worden de verwijzingen naar de nominatieve inschrijvingen in het budget geschrapt, aangezien de notie "budget" niet wordt hernomen. De besturen werken voortaan met meerjarenplannen en met jaarlijkse aanpassingen ervan, waarin de kredieten per jaar worden vastgesteld. In het huidige Provinciedecreet spelen de budgetten naast de beleidsbepalende en autoriserende functie ook een specifieke bevoegdheidsverdelende rol, doordat de raad via die weg bepaalde uitvoerende bevoegdheden kan toevertrouwen aan de deputatie (bv. wat betreft de nominatief vermelde overheidsopdrachten of daden van beschikking). In dit ontwerp van decreet wordt die bevoegdheidsverdelende rol van de beleidsrapporten niet hernomen. Dat neemt niet weg dat de raad nog steeds het vaststellen van de wijze van gunning van bepaalde overheidsopdrachten kan toevertrouwen aan de deputatie. Die beslissing zal echter de vorm aannemen van een afzonderlijk besluit en niet worden opgenomen in het budget of de aanpassing van het meerjarenplan. Die manier van werken moet de transparantie van de bevoegdheidsverdeling verhogen en de rol van de beleidsrapporten in de beleidscyclus zuiverder tot uiting doen komen. Verder wordt hier ook de terminologie aangepast aan de nieuwe terminologie in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten. Zo wordt voortaan de term "plaatsingsprocedure" gebruikt, in plaats van "gunningsprocedure" en "wijze van gunning".

In punt 21° van artikel 43, §2 van het Provinciedecreet worden de artikelen waarnaar verwezen wordt aangepast, gelet op de wijzigingen die in dit ontwerp van decreet worden ingevoerd.

Punt 25° van artikel 43, §2, van het Provinciedecreet wordt opgeheven omdat dit ontwerp van decreet de bepalingen over de provinciale intern verzelfstandigde agentschappen opheft (zie toelichting bij artikel 187 van dit ontwerp van decreet).

Punt 26° van artikel 43, §2, van het Provinciedecreet wordt opgeheven. Het opnemen van leningen moet worden bekeken in het kader van de discussies over het meerjarenplan en het financieel evenwicht ervan. Het is niet nodig om bepaalde herstructureringen van leningen daarbij een afzonderlijke behandeling te geven.

Er wordt een punt 28° toegevoegd. Zo wordt de lijst met de exclusieve bevoegdheden van de provincieraad uitgebreid met het vaststellen van subsidiereglementen en het toekennen van nominatieve subsidies. De provincieraad kan nominatieve subsidies toekennen of kan een reglement goedkeuren. Geen van beide bevoegdheden kan worden gedelegeerd naar de deputatie. De tekst van het Provinciedecreet gaf op dit punt soms aanleiding tot discussies. Vanuit democratisch oogpunt lijkt het essentieel om elke discussie hieromtrent uit te sluiten.

Er wordt een punt 29° toegevoegd. Hierdoor wordt ook het goedkeuren van het meerjarenplan en de aanpassingen ervan van een autonoom provinciebedrijf een exclusieve bevoegdheid van de provincieraad.

Tot slot wordt de verwijzing in paragraaf 1 naar "artikel 2, derde lid" van het Provinciedecreet opgeheven naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

Artikel 27. Dit artikel wijzigt artikel 45 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 43 van het decreet over het lokaal bestuur.

De sanctie beschreven in het eerste lid van de eerste paragraaf van dit artikel voor het ondertekenen van meer dan één akte van voordracht voor het mandaat van gedeputeerde wordt uitgebreid: de uitsluiting geldt niet enkel voor het verkozen of benoemd worden in de genoemde mandaten, maar ook voor het bekleden of waarnemen van die mandaten.

In het derde lid van de eerste paragraaf, en in het tweede lid van de derde paragraaf wordt verduidelijkt dat indien de akte van voordracht de einddatum van het mandaat vermeldt, maar er geen opvolger werd aangeduid, eveneens moet worden overgegaan tot vervanging overeenkomstig artikel 50 van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 29 van dit ontwerp van decreet.

In het vierde lid van de derde paragraaf wordt de voorwaarde gesteld dat een kandidaat die ter zitting wordt voorgedragen als kandidaat-gedeputeerde gesteund moet worden door een meerderheid van de provincieraadsleden die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat. Hierdoor wordt vermeden dat overlopers alsnog tot gedeputeerde kunnen worden verkozen.

De voorzitter van de provincieraad zal moeten nagaan of de voordracht van de kandidaat die ter zitting wordt voorgedragen, gesteund wordt door een meerderheid van de provincieraadsleden die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat. Deze vaststelling kan gebeuren door een meerderheid van de provincieraadsleden die op dezelfde lijst werden verkozen als de voorgedragen kandidaat een formulier te laten ondertekenen, door een opname in de notulen of op een andere wijze van vaststelling, gekozen door de voorzitter van de provincieraad.

Artikel 28. Dit artikel wijzigt artikel 47 van het Provinciedecreet.

De verwijzing naar artikel 30 van het Provinciedecreet in het tweede lid van artikel 47 van het Provinciedecreet werd geschrapt. Artikel 30 van het Provinciedecreet betrof het inzagerecht van de provincieraadsleden dat ook van toepassing is op de leden van de deputatie. De verwijzing naar dit artikel stond niet op zijn plaats binnen de afdeling inrichting van de deputatie en werd verplaatst naar artikel 51, derde lid van het Provinciedecreet in het deel rond de werking van de deputatie.

Artikel 29. Dit artikel vervangt artikel 50, §2 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 49, §2 van het decreet over het lokaal bestuur.

In dit artikel wordt bepaald dat de gedeputeerde in de eerste plaats kan vervangen worden door het op dezelfde lijst verkozen provincieraadslid met de hoogste rang.

De rangbepaling van de provincieraadsleden vindt men terug in artikel 7, §6, van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 3 van dit ontwerp van decreet. Het is slechts wanneer er geen op dezelfde lijst verkozen provincieraadsleden meer zijn, dat het op een andere lijst verkozen provincieraadslid met de hoogste anciënniteit de gedeputeerde kan vervangen.

Artikel 30. Dit artikel wijzigt artikel 51 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 50 van het decreet over het lokaal bestuur.

In het derde lid werd de verwijzing naar artikel 30 toegevoegd. Dit artikel betreft het inzagerecht van de provincieraadsleden dat ook van toepassing is op de leden van de deputatie. In het Provinciedecreet werd dit opgenomen in artikel 47, tweede lid, waar het niet op zijn plaats stond gezien dit de werking van de deputatie betreft.

Het huishoudelijk reglement bepaalt de wijze waarop de goedgekeurde notulen worden verstuurd aan de provincieraadsleden. De notulen worden in elk geval elektronisch ter beschikking gesteld als een provincieraadslid hierom verzoekt.

Artikel 31. Dit artikel wijzigt artikel 55 van het Provinciedecreet, zodat de tekst is afgestemd op artikel 54 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 32. Dit artikel brengt artikel 57, §3 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 56 van het decreet over het lokaal bestuur.

Zo wordt de terminologie aangepast aan de nieuwe terminologie in de wet van 17 juni 2016 inzake overheidsopdrachten. Voortaan wordt de term "plaatsingsprocedure" gebruikt, in plaats van "gunningsprocedure" en "wijze van gunning". De verwijzingen naar de nominatieve inschrijvingen in het budget verdwijnen. In de lijst van de toegewezen bevoegdheden van de deputatie wordt het nemen van besluiten over leningen en beleggingen niet langer afzonderlijk vermeld. De algemene bevoegdheidsverdelende regels zijn ook van toepassing op deze besluiten: de bevoegdheid komt toe aan de provincieraad, maar ze kan gedelegeerd worden aan de deputatie. Punten 8° b), 11° en 12° van artikel 57, §3 van het Provinciedecreet worden bijgevolg opgeheven.

Artikel 33. Dit artikel wijzigt artikel 58 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 57 van het decreet over het lokaal bestuur.

In het eerste lid werd de verwijzing naar artikel 155 van het Provinciedecreet geschrapt gezien deze bepaling over het budgethouderschap geen plaats meer krijgt in dit ontwerp van decreet. Er wordt immers gekozen om de specifieke vormen van delegatie, waarvan het budgethouderschap één is, te vervangen door een meer algemene regeling die het mogelijk maakt om bepaalde taken te delegeren naar of de uitvoering ervan toe te vertrouwen aan bepaalde personeelsleden. Het voorbehoud dat in artikel 58 van het Provinciedecreet op dit punt werd gemaakt, is dan ook niet langer noodzakelijk. In beginsel kan de provinciegriffier de bevoegdheden die de deputatie hem bij reglement delegeert, toevertrouwen aan andere personeelsleden. Wanneer het decreet dat uitdrukkelijk zo regelt, kan de provinciegriffier dat niet. Dat is het geval waar het gaat om de vervanging van de provinciegriffier en om het vaststellen van het organogram. Uiteraard moet de provinciegriffier ook rekening houden met de bepalingen van het delegatiereglement van het college en met de bepalingen van het organisatiebeheersingssysteem. Daarnaast werd in het eerste lid de verwijzing naar "artikel 2, derde lid" van het Provinciedecreet opgeheven naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

In dit tweede lid werd ook de verwijzing naar artikel 57, §3, 8°, b) en 11°, a), van het Provinciedecreet geschrapt gezien deze bevoegdheden niet werden hernomen in artikel 57 van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 32 van dit ontwerp van decreet.

In de laatste zin van het tweede lid werd ook de verwijzingen geschrapt naar de bevoegdheden die niet meer in deze vorm voorkomen in het decreet. Voor de duidelijkheid wordt de verwijzing naar de twee overgebleven bevoegdheden die niet kunnen worden toevertrouwd aan andere personeelsleden hier nu geconcretiseerd, daar waar in het Provinciedecreet hier enkel naar artikelnummers verwezen werd. In beide gevallen gaat het om bevoegdheden die aan de provinciegriffier kunnen worden toevertrouwd, zonder dat hij ze nadien nog aan iemand anders kan toevertrouwen.

Artikel 34. Dit artikel wijzigt artikel 60 van het Provinciedecreet, met dien verstande dat het woord "Arbitragehof" vervangen wordt door de woorden "Grondwettelijk Hof".

Artikel 35. Artikel 67 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 148 van het decreet over het lokaal bestuur.

De bevoegdheid om een eretitel toe te kennen blijft gekoppeld aan de benoemingsbevoegdheid. De gebonden bevoegdheid van de provincieraad voor het toekennen van eretitels aan de gedeputeerden wordt echter vervangen door een discretionaire bevoegdheid.

Artikel 36. Artikel 68 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 149 van het decreet over het lokaal bestuur.

De wedde van de uitvoerende mandataris omvat de vergoeding voor alle opdrachten die verbonden zijn aan dat mandaat.

Bij het decreet van 29 juni 2012 werd paragraaf 5 van artikel 68 van het Provinciedecreet vervangen door wat volgt:

"§5. Er wordt een uittredingsvergoeding toegekend aan de gedeputeerden die hun mandaat beëindigen. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van betaling, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding binnen de hierna bepaalde grenzen :

- een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van twaalf maanden;

- de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan uittredende mandatarissen die worden verkozen of benoemd tot burgemeester of schepen, voorzitter of ondervoorzitter van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, provinciegouverneur, ambassadeur, lid van het parlement, lid van een Gemeenschaps- of Gewestregering, minister of staatssecretaris, lid van het Grondwettelijk Hof en evenmin aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;

- de uittredingsvergoeding vervalt indien de betrokkene een beroepsinkomen verwerft.

Hierbij kan de betrokkene aanvragen het verschil bij te passen indien dit inkomen lager zou liggen dan de uittredingsvergoeding."

Artikel 89 van voormeld wijzigingsdecreet bevat tevens een overgangsbepaling met betrekking tot de uittredingsvergoeding:

"De gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde uitoefenen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, ontvangen bij de beëindiging van hun mandaat een uittredingsvergoeding, onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de leden van het Vlaams Parlement."

De beide bovenvermelde bepalingen treden in werking op 3 december 2018. Zo wordt een aantal minimale beginselen van de uittredingsvergoeding decretaal verankerd.

Wat betreft de overgangsbepaling (art. 89 van het wijzigingsdecreet) betekent dit dat gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde reeds uitoefenden in de huidige bestuursperiode (2013-2018), bij de beëindiging van hun mandaat een uittredingsvergoeding ontvangen onder dezelfde voorwaarden als de voorwaarden voor de toekenning van de uittredingsvergoeding aan de leden van het Vlaams Parlement.

Gedeputeerden die het mandaat van gedeputeerde nog niet uitoefenden voor 3 december 2018 vallen onder de nieuwe organieke regeling van art. 68 §5.

Artikel 37. Artikel 68bis van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 155 van het decreet over het lokaal bestuur.

De notie "handicap" wordt daarbij vervangen door de ruimere en algemeen aanvaarde notie "beperking".

Artikel 38. Artikel 72bis van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 160 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het is in het licht van de uitvoering van de privacywet aangewezen dat de Vlaamse Regering een entiteit aanduidt die verantwoordelijk wordt voor het beheer van de gegevens. De besturen hebben de taak de gegevens te actualiseren (en deze gegevens onmiddellijk aan de aangeduide entiteit van de Vlaamse overheid te bezorgen).

Om de transparantie en toegankelijkheid voor het publiek m.b.t. de betrokken besturen en organisaties te bevorderen en zo ook de democratische controle te faciliteren, worden de gegevens uit de databank publiek gemaakt, met uitzondering van het rijksregisternummer, het geslacht en de geboortedatum.

Artikel 39. Artikel 75 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 163 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 40. Artikel 76 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 164 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 41. Artikel 83, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 170 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 42. Dit artikel brengt artikel 84 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 171 van het decreet over het lokaal bestuur.

De rol van de provinciegriffier en die van de financieel beheerder bij het opstellen van de beleidsrapporten wordt niet langer beperkt tot respectievelijk de strategische nota en de financiële nota van het meerjarenplan. Het opstellen van de beleidsrapporten is een gedeelde verantwoordelijkheid voor beide decretale graden, waarbij het financiële en het beleidsmatige niet los van elkaar kunnen worden bekeken. Het onderscheid dat hier werd gemaakt was in dat opzicht kunstmatig en wordt daarom nu geschrapt.

Artikel 43. Artikel 88 van het Provinciedecreet wordt opgeheven. De inhoud staat nu ingevolge artikel 41 van dit ontwerp van decreet in artikel 83, conform het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 44 tot 46. Deze artikelen brengen artikel 89 tot 91 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 176 tot 178 van het decreet over het lokaal bestuur.

Daarbij worden ook de financiële risico's opgenomen bij de elementen waarover de financieel beheerder in alle onafhankelijkheid moet rapporteren. Het beheersen van die risico's is dermate cruciaal dat die bijkomende rapportering wenselijk is. Aan de financiële risico's wordt ook aandacht besteed in de beleidsrapporten, maar daarnaast moet de mogelijkheid bestaan dat de financieel beheerder kan wijzen op de potentiële risico's die verbonden zijn aan concrete voorgenomen beslissingen. Daarnaast werden in het derde lid van artikel 90 artikel 161 van het Provinciedecreet verwerkt. Zo worden de bepalingen over de rol en de verantwoordelijkheden van de financieel beheerder gegroepeerd. Wat betreft het opstellen van de beleidsrapporten (artikel 89 van het Provinciedecreet) kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 42 van dit ontwerp van decreet. Dit ontwerp van decreet brengt geen wijzigingen aan in de regeling van de respectievelijke verantwoordelijkheden van de provinciegriffier en de financieel beheerder ten opzichte van de regeling die al bestond. Dat betekent onder meer dat de financieel beheerder in volle onafhankelijkheid rapporteert aan de raad.

Artikel 47 tot 49. Deze artikelen brengen artikel 92 tot 94 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 179 tot 181 van het decreet over het lokaal bestuur. Het verband met het organisatiebeheersingssysteem wordt geëxpliciteerd.

Artikel 50. Net als in het decreet over het lokaal bestuur wordt ook hier geopteerd voor de term "organisatiebeheersing" in plaats van "interne controle".

Artikel 51. Dit artikel herneemt artikel 95, tweede lid, van de bestaande tekst, maar de term "interne controle" wordt vervangen door de correctere term "organisatiebeheersing".

en de formulering van de opsomming wordt in overeenstemming gebracht met die in artikel 217 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 52. Dit artikel herneemt artikel 96, §1, tweede lid, en artikel 96, §2, van de bestaande tekst en komt inhoudelijk overeen met artikel 218 van het decreet over het lokaal bestuur.

De concrete invulling van het organisatiebeheersingssysteem kan verschillende vormen aannemen. Daarbij kan aandacht besteed worden aan:

1° hoe men het proces van beleidsplanning, -uitvoering en -evaluatie concreet invult met het oog op het bereiken van de beleidsdoelstellingen;

2° welke monitoringsystemen men ontwikkelt om relevante data over het gevoerde beleid en beheer te verzamelen;

3° hoe men de sleutelprocessen beheert en de belangrijkste risico's identificeert en welke risicobeheersingsmaatregelen er genomen worden;

4° hoe men de verwachtingen van de belanghebbenden in kaart brengt en er de dialoog mee aangaat;

5° hoe men de inzet en de prestaties van het personeel opvolgt en hoe de instrumenten van het personeelsbeleid geëvalueerd worden;

6° hoe men de belangrijkste waarden van de organisatie in de werking inpast en het integriteitsbeleid vorm geeft;

7° het kader voor het informatiebeheer en de interne en externe communicatie;

8° het kader voor het financieel management en de financiële rapportering, waaronder:

a) wie verantwoordelijk is voor de facturatie van de te ontvangen bedragen en onder welke voorwaarden dat gebeurt;

b) wie verantwoordelijk is voor de goedkeuring van de te betalen bedragen en onder welke voorwaarden dat gebeurt;

c) wie verantwoordelijk is voor de kasverrichtingen en onder welke voorwaarden die gebeuren;

d) aan wie kasprovisies kunnen worden ter beschikking gesteld voor het betalen van geringe exploitatie-uitgaven die voor de goede werking van de dienst onmiddellijk moeten worden gedaan, en onder welke voorwaarden dat gebeurt;

e) de regels voor de kredietbewaking;

9° het kader voor het facilitair management;

10° het kader voor het beleid en het beheer inzake informatie- en communicatietechnologie en -veiligheid;

11° hoe de naleving van de relevante wet- en regelgeving gegarandeerd wordt, waaronder wie advies kan vragen aan de financieel beheerder over de wettigheid en regelmatigheid voor verrichtingen die van de visumverplichting zijn uitgesloten;

12° de regels voor de actualisatie van de inventaris van al de bezittingen, rechten, vorderingen, schulden en verplichtingen van de provincie van welke aard ook.

Artikel 53. Dit artikel herneemt artikel 96, §1, eerste lid, en deels artikel 97 van de bestaande tekst. Daaraan wordt toegevoegd dat de rapportering uiterlijk gebeurt op 30 juni van het daaropvolgende jaar. De tekst van dit artikel 96bis komt inhoudelijk overeen met artikel 219 van het decreet over het lokaal bestuur.

De rapportering over het systeem van organisatiebeheersing bevat idealiter een overzicht van de sterke punten en de verbeterpunten op vlak van organisatiebeheersing. Daarnaast wordt weergegeven welke acties de organisatie zal nemen om de organisatiebeheersing te versterken, wie die acties opneemt en welke timing daar tegenover staat. Het opmaken van een dergelijk beeld kan gebeuren aan de hand van een periodieke zelfevaluatie. De organisatie is vrij om de vorm van de rapportering te kiezen.

Deze rapporteringsverplichting staat tegenover de sterk gestegen autonomie op vlak van interne organisatie die lokale besturen krijgen in dit ontwerp van decreet. Door die autonomie is het nog belangrijker dat de organisatie transparant is over haar functioneren.

Artikel 54. Dit artikel vervangt artikel 97 van het Provinciedecreet met een bepaling die overeenkomt met artikel 220 van het decreet over het lokaal bestuur. Dat artikel regelt de manier waarop de provinciegriffier en de financieel beheerder hun bevoegdheden kunnen toevertrouwen aan andere personeelsleden van de provincie. Het gaat hier niet om de bevoegdheden die de provinciegriffier heeft in het politieke functioneren van het bestuur, maar enkel om de bevoegdheden die te maken hebben met het ambtelijke functioneren van het bestuur. Vandaar dat de tekst van dit ontwerp van decreet bij de provinciegriffier verwijst naar het organisatiebeheersingssysteem. Voor de bevoegdheden die de provinciegriffier gedelegeerd krijgt van de politieke organen wordt de regeling bepaald in artikel 58 van het Provinciedecreet. Ook dat zijn dus niet de bevoegdheden waar dit artikel op doelt. Het kan hier bijvoorbeeld wel gaan om het verlenen van het visum of het ondertekenen van de betalingsopdrachten: die bevoegdheden kunnen door de financieel beheerder en/of de provinciegriffier worden toevertrouwd aan andere personeelsleden. Zij blijven echter steeds de eindverantwoordelijkheid dragen. Wat betreft de formele voorwaarden (schriftelijk, enz.), moet worden verduidelijkt dat het hier enkel gaat om de situaties waarin een bevoegdheid wordt toevertrouwd aan een personeelslid. Dat betekent uiteraard niet dat elke opdracht die de provinciegriffier als hoofd van het personeel geeft voortaan schriftelijk zou moeten gebeuren. Dat is enkel het geval als het gaat om een bevoegdheidsoverdracht.

Artikel 55. Artikel 98 van het Provinciedecreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 182 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 56. Artikel 100bis van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 185 van het decreet over het lokaal bestuur.

In de punten 1° tot en met 4° worden alle rechtspersonen expliciet vermeld waarnaar de provincie statutaire personeelsleden ter beschikking kan stellen. Dat zorgt voor meer duidelijkheid over het al dan niet ter beschikking kunnen stellen van personeelsleden aan een rechtspersoon.

Artikel 57. Artikel 103, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 188 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 58. Artikel 108 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 193 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 59. Artikel 111 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 194 van het decreet over het lokaal bestuur.

De evaluatieregeling die voorligt voor de provinciegriffier is verdergezet beleid. Ze omvat de mogelijkheid om de resultaten van allerhande evaluatie-instrumenten in te schrijven als onderdeel van het onderzoek. Er staat wat dat betreft alleen bij wie er minstens bij het onderzoek moet betrokken worden. Opdat daarover geen misverstand zou bestaan wordt dit in de decreettekst verduidelijkt en bevestigd door in het derde lid het woord "minstens" na de zinsnede "Het voorbereidend rapport wordt" in te voegen.

Artikel 60. Artikel 114 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 198 van het decreet over het lokaal bestuur. Hierbij wordt de formulering omgedraaid: de regeling is niet van toepassing op de contractanten van het provinciebestuur.

Artikel 61. Artikel 116 van hetzelfde decreet wordt terminologisch en inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 200 van het decreet over het lokaal bestuur.

De lijst met tuchtstraffen blijft behouden.

De randvoorwaarden (de impact op de loopbaan, de eventuele gelijkstelling met dienstactiviteit, doorhaling,...), de gevolgen voor het salaris (het percentage van de inhouding van het salaris,...) en de termijnen (doorhalingstermijn, sanctietermijn...) kunnen door het bestuur worden vastgesteld. Net zoals dit het geval is voor de opbrengsten van de geldboeten opgelegd aan contractanten, kunnen de besturen de tuchtrechtelijke inhoudingen op het salaris van statutairen bestemmen ten voordele van het personeel.

De tuchtsanctie 'afzetting' wordt in dit ontwerp van decreet opnieuw opgenomen omdat op grond van artikel 50 van de Wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen het verlies van pensioenrechten verbonden is met de zwaarste tuchtstraf. Om te vermijden dat de tuchtsanctie 'ontslag van ambtswege' – als zwaarste tuchtstraf na 'afzetting' – aanleiding zou geven tot het verlies van pensioenrechten is beslist om de straf 'afzetting' te behouden.

Het verlies van pensioenrechten bij het opleggen van de zwaarste tuchtstraf (afzetting) vormt een bijzonder zware bijkomende sanctie. Daarom wordt het opleggen van de tuchtsanctie afzetting beperkt tot feiten die als misdad worden beschouwd.

Artikel 62. Artikel 117 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 63. Artikel 118 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 64. Artikel 119 van hetzelfde decreet stemt overeen met artikel 201 van het decreet over het lokaal bestuur.

De delegatie van de bevoegdheid tot aanstelling van het personeel, zoals voorzien in artikel 58 van het Provinciedecreet impliceert eveneens de delegatie van de tuchtbevoegdheid. Een afzonderlijke delegatie van de tuchtbevoegdheid is uitgesloten. In artikel 119 wordt hierbij vervolgens een bijzondere voorwaarde gesteld, namelijk dat de aanstellings- en dus ook tuchtbevoegdheid alleen kan worden toevertrouwd aan een personeelslid met minstens dezelfde of een gelijkwaardige graad als het personeelslid dat de tuchtprocedure ondergaat. Dit houdt in dat in het geval er wordt overwogen om een tuchtprocedure op te starten, de aanstellende (tucht)overheid zal moeten nagaan of aan die gestelde voorwaarde is voldaan.

De provincieraad kan een tuchtcommissie oprichten, samengesteld volgens de regels die gelden voor de raadscommissies, maar met een eigen werking (notulering, voorzitterschap,...), vastgesteld in het huishoudelijk reglement.

Artikel 65. Artikel 120 van hetzelfde decreet wordt in overeenstemming gebracht met artikel 202 van het decreet over het lokaal bestuur.

Provinciebesturen vinden het niet aangewezen dat de provinciegriffier aangeduid wordt als tuchtonderzoeker, omdat hij dan niet meer zijn rol kan spelen als raadgever van het bestuur. Besturen worden ook maar sporadisch met tucht geconfronteerd, zodat het überhaupt moeilijk is om in die complexe materie expertise op te bouwen. De vraag is groot om een beroep te kunnen doen op een externe tuchtonderzoeker.

Door te opteren voor een personeelslid van een provincie of een verzelfstandigde entiteit van een provincie krijgen de provincies een ruime keuze aan potentiële tuchtonderzoekers. Er wordt bewust voor gekozen om enkel de mogelijkheid op te nemen om personeelsleden die werkzaam zijn in een provinciebestuur aan te duiden als tuchtonderzoeker. De belangrijkste argumenten zijn de onpartijdigheid bij het te voeren tuchtonderzoek, de kennis over de werking van een provincie en een mogelijke kostprijdsdrukking. Bovendien vermijdt men met het aanduiden van ambtenaren de procedure van de openbare aanbesteding.

Hiermee wordt overigens een juridische grondslag gelegd voor een bestaande praktijk. Omdat in de huidige regelgeving niets werd bepaald over de aanstelling van een tuchtonderzoeker ingeval van wraking van de decretaal vastgestelde tuchtonderzoeker, werd al enkele keren een personeelslid uit een andere provincie als tuchtonderzoeker aangewezen. Noch de Beroepscommissie voor tuchtzaken, noch de Raad van State hebben zich hierover negatief uitgesproken. Het enige criterium dat in dit verband werd geponeerd is dat de tuchtonderzoeker een objectief en onpartijdig tuchtonderzoek moet voeren, en dat het tuchtverslag de tuchtoverheid in staat moet stellen om met kennis van zaken en vrij tot een eindbeslissing te komen. Er wordt daarbij in geen geval een bijzondere vereiste rond de mogelijke herkomst van de tuchtonderzoeker gesteld.

Besturen kunnen met de huidige bepaling een keuze maken uit bijvoorbeeld personeelsleden van andere provinciebesturen en de eigen verzelfstandigde agentschappen. Er zal dus relatief makkelijk iemand kunnen worden aangeduid die vertrouwd is met de werking van de overheidsdiensten en met tucht in het bijzonder. Dit biedt ook een oplossing voor het personeel dat ter beschikking werd gesteld aan bijvoorbeeld een APB. De besturen zouden hier bijvoorbeeld ook een samenwerkingsovereenkomst voor kunnen afsluiten (wederzijds uitwisselen van een deskundige in tucht).

Artikel 66 en 67. Deze artikelen hernemen de vroegere artikelen 121 en 122 en worden redactioneel in overeenstemming gebracht met artikel 203 en 204 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 68. Artikel 123 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 69. Artikel 69 wijzigt artikel 124 van het Provinciedecreet en dit in overeenstemming met artikel 205 van het decreet over het lokaal bestuur. Dat artikel werd redactioneel gewijzigd, waarbij het ook in overeenstemming werd gebracht met de evoluerende technologie. Daarom wordt geopteerd voor een open oplossing met enkel functionele eisen die een flexibele invulling mogelijk maakt conform de gangbare technologische mogelijkheden. Aan de vereiste van het aangetekend schrijven kan in veel gevallen al worden voldaan door een elektronische verwerking van gegevens die voldoet aan de voorwaarden van artikel 2281 Burgerlijk Wetboek en bovendien een bewijs oplevert van die verwerking, van het tijdstip waarop ze is verricht en van de authenticiteit en de integriteit van de verwerkte gegevens.

Artikel 70. Artikel 125 van het Provinciedecreet wordt in overeenstemming gebracht met artikel 206 van het decreet over het lokaal bestuur. In de nieuwe tekst stelt de Vlaamse Regering minimale voorwaarden vast in plaats van daar alleen maar de mogelijkheid toe te hebben.

Artikel 71. Artikel 126 is gewijzigd in overeenstemming met artikel 207, §3 en §4, van het decreet over het lokaal bestuur. In navolging van hetgeen wordt bepaald over de preventieve schorsing, heeft naast de strafvervolgning ook het opsporingsonderzoek een invloed op de verjaringstermijn.

Artikel 72 en 73. De artikelen 127 en 128 worden aangepast conform de artikelen 208 en 209 van het decreet over het lokaal bestuur.

Naast enkele redactionele wijzigingen wordt de bevoegdheid om een personeelslid preventief te schorsen bij hoogdringendheid aan de provinciegriffier toegekend. Aangezien de provinciegriffier verantwoordelijk is voor het dagelijks personeelsbeleid, is hij de meest geschikte persoon om dringende maatregelen te nemen in het geval de aanwezigheid van het personeelslid onverenigbaar is met het belang van de dienst.

Aangezien de preventieve schorsing een ernstige maatregel is, betreft dit een tijdelijke situatie die alsnog door de tuchtoverheid moet worden bevestigd. De tijdelijke situatie

heeft geen inhouding van salaris tot gevolg. Het is de tuchtoverheid die al dan niet beslist tot een inhouding van het salaris.

De tuchtoverheid die de preventieve schorsing bevestigt, zal tegelijk de duur en het al dan niet inhouden van salaris vaststellen. Het personeelslid wordt vooraf gehoord. Dat gebeurt binnen 8 dagen na de beslissing tot preventieve schorsing van de algemeen directeur. Gezien de tijd die een strafrechtelijke procedure in beslag neemt, heeft de decreetgever ervoor geopteerd om de termijn voor het uitspreken van de preventieve schorsing van vier maanden, zoals vroeger bepaald in het Provinciedecreet, te verlengen tot zes maanden.

Bij een lopend tuchtonderzoek moet de tuchtoverheid binnen die termijn een tuchtstraf opleggen, zo niet vervallen de gevolgen van de preventieve schorsing. Bij een lopend opsporingsonderzoek of strafvervolging, kan de tuchtoverheid die termijn verlengen. De decreetgever is overgestapt van het begrip 'strafrechtelijk onderzoek' naar dat van 'opsporingsonderzoek of strafvervolging'. Dat moet klaarheid scheppen over de vraag of een preventieve schorsing al dan niet reeds kan worden opgelegd bij een opsporingsonderzoek. Er valt niet in te zien waarom een opsporingsonderzoek niet zou mogen volstaan om te besluiten tot een preventieve schorsing indien het belang van de dienst dat vereist. Het onderscheid tussen het gerechtelijk onderzoek en het opsporingsonderzoek houdt immers geen verband met de ernst van de feiten.

Artikel 74. Artikel 129 van hetzelfde decreet wordt opgeheven. Het vroegere artikel 128 wordt geïncorporeerd in het nieuwe artikel 128.

Artikel 75. Artikel 130 wordt gewijzigd in overeenstemming met artikel 210 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 76. Artikel 131 wordt opgeheven. De inhoud van het eerste lid staat nu in artikel 128, §1, tweede lid, van het Provinciedecreet.

Artikel 77. Artikel 132 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd in overeenstemming met artikel 211 van het decreet over het lokaal bestuur. In de nieuwe tekst stelt de Vlaamse Regering minimale voorwaarden vast in plaats van daar alleen maar de mogelijkheid toe te hebben.

Artikel 78. Dit artikel wijzigt artikel 134 redactioneel in overeenstemming met artikel 213 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 79. Dit artikel wijzigt artikel 135 in overeenstemming met artikel 214 van het decreet over het lokaal bestuur. In tegenstelling tot voorheen werkt het beroep bij de Beroepscommissie voor Tuchtzaken voortaan niet-schorsend.

Artikel 80. Dit artikel wijzigt artikel 136 in overeenstemming met artikel 215 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 81. Dit artikel wijzigt artikel 138 in overeenstemming met artikel 216 van het decreet over het lokaal bestuur.

De beslissingstermijn van de Beroepscommissie kan maar eenmaal worden verlengd. Dat sluit aan bij wat standaard van toepassing is bij andere beroepsorganen. Het blijft wel een termijn van orde.

Artikel 82 en 83. De artikelen 139 en 140 van het Provinciedecreet worden geschrapt.

Artikel 84. Dit artikel brengt het opschrift van titel IV in overeenstemming met dat van titel IV van deel 2 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 85 en 86. Deze artikelen vervangen de bestaande opschriften van het Provinciedecreet. Net als in het decreet over het lokaal bestuur wordt nu de term "beleidsrapporten" gehanteerd, die al gebruikt werd in het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de beleids- en beheerscyclus, maar nu ook opgenomen wordt in de tekst van dit ontwerp van decreet om te benadrukken dat die rapporten niet beschouwd mogen worden als louter financiële documenten, maar dat het beleid van het bestuur centraal moet staan.

Artikel 87. Dit artikel vervangt artikel 141 van het Provinciedecreet door een tekst die grotendeels overeenkomt met artikel 249 van het decreet over het lokaal bestuur.

Er bestaan in dit ontwerp van decreet nog maar drie soorten beleidsrapporten: de meerjarenplannen, de aanpassingen van de meerjarenplannen en de jaarrekeningen. Het budget wordt geïntegreerd in het meerjarenplan en is daardoor geen afzonderlijk beleidsrapport meer.

Het eerste lid van de tweede paragraaf en de derde paragraaf hernemen gedeeltelijk artikel 142, §1, derde lid, 142, §4, 144, vierde lid, en 170, §2, van de bestaande tekst. Daarbij wordt de mogelijkheid om een stemming te vragen over een onderdeel van de beleidsrapporten hernomen. Sinds de invoering van de beleids- en beheerscyclus vormt een beleidsrapport echter een geïntegreerd geheel. Daardoor is het in de praktijk niet mogelijk om daar zomaar één onderdeel uit te lichten en te wijzigen. Dat betekent dat zodra een dergelijke stemming ertoe leidt dat het ontwerp van beleidsrapport moet worden bijgestuurd, een stemming over het geheel niet meer mogelijk is in dezelfde raadszitting. Dat gevolg wordt nu in de tekst van dit ontwerp van decreet geëxpliciteerd.

Het tweede lid van de tweede paragraaf verduidelijkt dat de besturen aan hun raadsleden ook documentatie ter beschikking moeten stellen met achtergrondinformatie bij het beleidsrapport. Die documentatie bevat geen informatie die essentieel is om te kunnen beslissen over het beleidsrapport (die essentiële informatie moet worden opgenomen in het beleidsrapport zelf). De wijze waarop die documentatie ter beschikking wordt gesteld kunnen de provincieraden zelf regelen in hun huishoudelijk reglement. Het is niet de bedoeling dat die documentatie ook fysiek overhandigd wordt aan alle raadsleden: er moet enkel een regeling zijn die waarborgt dat de raadsleden die dat wensen die informatie vlot kunnen raadplegen.

Artikel 88. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 89. Dit artikel vervangt artikel 142 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 250 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het nieuwe artikel 142 herneemt de eerste paragraaf van artikel 174bis van de bestaande tekst. De uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering wordt hier niet meer expliciet vermeld, maar mee opgenomen in het nieuwe artikel 164.

Artikel 90. Dit artikel vervangt artikel 143 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 251 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het nieuwe artikel 143 herneemt ten dele artikel 147, §1, van de bestaande tekst. Omdat in alle beleidsrapporten dezelfde indeling gehanteerd wordt, wordt die driedeling in dit ontwerp van decreet als algemene bepaling opgenomen. De term liquiditeiten werd vervangen door de term financiering, waardoor de aansluiting bij de International Public Sector Accounting Standards (IPSAS) werd verhoogd. Het gaat daarbij om de transacties die verband houden met het vreemd vermogen van het bestuur en van de verbonden entiteiten: de leningen en leasings die het bestuur aangaat en de aflossingen ervan, maar ook de leningen die het bestuur zelf toestaat aan bv. een APB.

Artikel 91. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 92. Dit artikel vervangt artikel 144 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 252 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het nieuwe artikel 144 herneemt artikel 141, eerste lid, van de bestaande tekst. Om de leesbaarheid van de tekst te verhogen werd de term "financieel boekjaar" vervangen door "boekjaar". Dit is een louter terminologische aanpassing, zonder inhoudelijke gevolgen, maar daarmee wordt wel benadrukt dat de beleidsrapporten meer zijn dan louter financiële documenten.

Artikel 93. Dit artikel vervangt artikel 145 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 253 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 145 herneemt in grote lijnen artikel 160 van de bestaande tekst, maar werd aangepast zodat er nu expliciet verwezen wordt naar de algemene en de budgettaire boekhouding. Dat betekent niet dat de besturen twee afzonderlijke boekhoudingen moeten voeren: beide zijn geïntegreerd in één systeem. Deze bepaling is in dit ontwerp van decreet opgenomen in het hoofdstuk over de beleidsrapporten, omdat de informatie in de boekhouding het minstens mogelijk moet maken om de beleidsrapporten te genereren. Daarnaast moet de boekhouding het ook mogelijk maken om bijkomende rapporteringen op te maken.

Wat "een boekhouding aangepast aan de aard en de omvang van haar activiteiten" concreet betekent voor een provinciebestuur wordt nader uitgewerkt in het besluit van Vlaamse Regering betreffende de beleids- en beheerscyclus.

Artikel 94. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 95. Dit artikel vervangt artikel 146 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 254 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 146 herneemt de eerste twee leden van de eerste paragraaf van artikel 142 van de bestaande tekst. In het eerste lid wordt de toelichting nu ook expliciet vermeld als onderdeel van het meerjarenplan. Ook die toelichting is essentieel voor de raadsleden om een onderbouwde beslissing te kunnen nemen en maakt deel uit van het dossier dat beoordeeld moet worden door het bestuurlijk toezicht.

Artikel 96. Dit artikel vervangt artikel 147 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 255 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 147 herneemt paragraaf 2 en 3 van artikel 142 van de bestaande tekst. In het derde lid werd een definitie toegevoegd van de toelichting van het meerjarenplan. Die toelichting zal bijvoorbeeld bijkomende informatie bevatten over de schulden en de financiële risico's.

Artikel 97. Dit artikel vervangt artikel 148 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 256 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 148 bepaalt de nieuwe regeling voor de kredieten. Het budget wordt geïntegreerd in het meerjarenplan, zodat de specifieke bepalingen over de inhoud en de vaststellingsprocedure van het budget niet langer nodig zijn. De bepaling dat de ramingen voor het eerste jaar ook de kredieten omvatten, betekent niet dat alle ramingen voor dat jaar limitatieve kredieten zijn. Het is de Vlaamse Regering die de bevoegdheid krijgt om het niveau van autorisatie nader te regelen. Het is de bedoeling om de kredietbewaking op een hoog niveau te leggen, maar elk bestuur moet intern (in het

organisatiebeheersingssysteem) bijkomende regels opstellen voor verdere opvolging en bewaking van de kredieten.

Artikel 98. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 99. Dit artikel vervangt artikel 149 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 257 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 149 herneemt ten dele artikel 143 van de bestaande tekst. Er wordt nu duidelijker bepaald dat de jaarlijkse aanpassing van het meerjarenplan een verplichting is. Daarmee worden ook de kredieten bepaald vanaf het tweede boekjaar van het meerjarenplan. De raad kan in één beslissing zowel de kredieten voor het volgende jaar vaststellen als de kredieten voor het lopende jaar aanpassen. Een aanpassing van het meerjarenplan is dus noodzakelijk als de kredieten voor het lopende boekjaar moeten worden aangepast of om de kredieten van het volgende boekjaar vast te stellen. Behalve voor het vaststellen of het aanpassen van kredieten, kan een aanpassing van het meerjarenplan ook gebeuren als er belangrijke bijsturingen van de beleidsdoelstellingen worden doorgevoerd.

Het tweede lid regelt de bijzondere situatie van het eerste jaar na de verkiezingen. Op dat ogenblik treden nieuwe bewindsploegen aan, die de eigen beleidsdoelstellingen nog moeten bepalen. Intussen moeten de besturen echter wel kunnen blijven werken en hebben ze dus ook meteen kredieten nodig. Daarom wordt hier bepaald dat de vaststelling van de kredieten voor dat eerste jaar na de verkiezingen automatisch gebeurt, als de provincieraad daarvoor nog geen kredieten heeft vastgesteld voor dat boekjaar. De nieuwe raden kunnen desgewenst de kredieten ook nog aanpassen in de loop van het eerste jaar van de bestuursperiode, maar hoeven niet meteen te beslissen over de vaststelling van de kredieten, omdat er sowieso kredieten beschikbaar zijn: ofwel werden die in het voorgaande boekjaar nog vastgesteld, ofwel worden ze automatisch vastgesteld op basis van de ramingen in de financiële nota van het (vorige) meerjarenplan voor dat boekjaar.

Het vijfde lid van paragraaf 1 herneemt artikel 143, §1, derde en vierde lid, van de bestaande tekst, in een gewijzigde formulering. Het startpunt van het meerjarenplan verandert niet. De financiële nota van een aanpassing van het meerjarenplan loopt steeds minstens tot het laatste jaar van het oorspronkelijke meerjarenplan en bestrijkt altijd minstens drie toekomstige boekjaren. Dat betekent concreet dat een bestuur vanaf een bepaald moment de financiële nota moet verlengen, om te vermijden dat die minder dan drie toekomstige boekjaren bevat en de gevolgen van het gevoerde beleid onvoldoende zichtbaar maakt.

Artikel 100. Dit artikel vervangt artikel 150 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 258 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 150 maakt de overdracht mogelijk van niet-aangewende investeringskredieten. Het concept van de investeringsenveloppe, zoals dat bestond in de huidige tekst van het Provinciedecreet, wordt niet hernomen in dit ontwerp van decreet. Voor de vlotte werking van een provinciebestuur is het echter wel noodzakelijk dat de onderdelen van kredieten voor investeringen die door omstandigheden niet aangewend werden in een bepaald boekjaar, vlot ter beschikking kunnen worden gesteld in het daaropvolgende boekjaar. Hetzelfde geldt voor de kredieten voor financiering, aangezien het leningsvolume dat een bestuur nodig heeft voor een groot deel bepaald wordt door de uitgevoerde investeringen. De provincieraad heeft bij het vaststellen van de kredieten voor investeringen en financiering al autorisatie verleend. Daarom wordt de bevoegdheid om de overdracht van de ongebruikte delen van de kredieten voor investeringen te bepalen aan de deputatie, als uitvoerende organen toevertrouwd. Er wordt niet gekozen voor een automatische overdracht van het volledige ongebruikte krediet voor investeringen, omdat

de overdracht enkel nuttig is voor dat deel van de kredieten voor investeringen dat effectief nog gebruikt zal worden.

Het tweede lid van dit artikel legt de verplichting op om na die overdracht opnieuw een digitale rapportering aan de Vlaamse Regering te bezorgen over de inhoud van het meerjarenplan. Die rapportering is noodzakelijk om een correcte opvolging van de evolutie van de lokale financiën mogelijk te maken, in het bijzonder wat betreft de investeringen.

Artikel 101. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 102. Dit artikel vervangt artikel 151 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 259 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 151 herneemt artikel 172 van de bestaande tekst, met enkele redactionele wijzigingen, maar brengt het in lijn met de principes van het eentrapstoezicht die ook elders in dit ontwerp van decreet als uitgangspunt worden gehanteerd. Doordat er enkel nog sprake is van de mogelijkheid om te vernietigen en niet langer van een mogelijke schorsing, kan de tekst sterk worden vereenvoudigd. Door de integratie van het budget in het meerjarenplan is het ook niet langer noodzakelijk om te bepalen wat de gevolgen voor het budget zijn van het optreden van de toezichthoudende overheid tegen een meerjarenplan: door de vernietiging van het meerjarenplan of de aanpassing ervan, vervallen meteen ook de kredieten die erin vastgesteld zijn. Ook de bijzondere regels voor het bestuurlijk toezicht op het budget zijn niet langer noodzakelijk.

In dit ontwerp van decreet worden de situaties aangepast waarin de toezichthoudende overheid optreedt. Daarbij worden vier lijnen getrokken. De eerste lijn is de correcte informatieverstrekking aan de raadsleden, een noodzakelijke voorwaarde voor de werking van de lokale democratie. Het gaat dan om alle informatie die noodzakelijk is om een correcte beoordeling van het beleidsrapport te maken, niet uitsluitend om de verplichte schema's. De tweede lijn is het financieel evenwicht en moet ervoor zorgen dat de financiële toestand van een provincie niet kan ontsporen. Dat is een herneming van artikel 172, §1, eerste lid, 1°, van de bestaande tekst. De derde lijn is een minimale garantie van de kwaliteit en gaat concreet na of het beleidsrapport en de digitale rapportering erover met elkaar in overeenstemming zijn. Als dat niet het geval is, dan is er een fundamenteel probleem met de kwaliteit van de registraties en kunnen we onvoldoende kwaliteitsgaranties bieden om te voldoen aan de Europese regels (zie de algemene toelichting 3.7). De vierde lijn ten slotte is een uitdrukking van het realiteitsbeginsel en is inhoudelijk een herneming van artikel 172, §1, eerste lid, 2° en 3°, van de bestaande tekst. Concreet kan het bijvoorbeeld gaan om meerjarenplannen waarin een bestuur ontvangsten heeft opgenomen die het bestuur niet toekomen of uitgaven niet heeft opgenomen die het bestuur wel zal moeten doen (op basis van een wettelijke, een decretale of een contractuele verplichting). Het kan ook gaan om meerjarenplannen waarin bepaalde uitgaven maar gedeeltelijk opgenomen zijn, waardoor er geen sprake meer is van een correcte en volledige weergave van de te verwachten ontvangsten en uitgaven.

Zoals aangegeven in de algemene toelichting (bij 3.7), wordt de termijn van vijftig dagen hier aangehouden voor de uitoefening van het bestuurlijk toezicht. Die langere termijn is noodzakelijk om een kwaliteitsvol toezicht op de meerjarenplannen en de aanpassingen ervan mogelijk te maken en zo te voldoen aan de Europese verplichtingen die daarvoor gelden. De toezichtstermijn begint pas te lopen nadat de provincie heeft laten weten dat het beleidsrapport gepubliceerd is op de webtoepassing van de provincie (met toepassing van artikel 180bis, eerste lid van het Provinciedecreet, zoals ingevoegd door artikel 140 van dit ontwerp van decreet) én de digitale rapportering erover heeft bezorgd (met toepassing van artikel 142 van het Provinciedecreet, zoals vervangen door artikel 89 van dit ontwerp van decreet). De nieuwe bepaling betekent in de praktijk dat de termijn ingaat de dag nadat het bestuur aan beide verplichtingen heeft voldaan.

Artikel 103. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 104. Dit artikel vervangt artikel 152 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 260 van het decreet over het lokaal bestuur.

De eerste twee leden van het nieuwe artikel 152 hernemen artikel 168, eerste en tweede lid, van de bestaande tekst. De rest van dat artikel 168 werd opgenomen in het volgende artikel van dit ontwerp van decreet, zodat de tekst hier dezelfde opmaak volgt als de artikelen over het meerjarenplan (de nieuwe artikels 146 en 147). Daarnaast worden hier ook artikel 167 van de bestaande tekst deels hernomen. De besturen bepalen in hun organisatiebeheersingssysteem de concrete regels voor de actualisatie van de inventaris.

Het derde lid herneemt het eerste lid van de eerste paragraaf van artikel 169 van de bestaande tekst. De termijn voor het vaststellen van de jaarrekening wordt behouden, maar de tijdigheid van de jaarrekening is wel een aandachtspunt. Het is in het belang van het bestuur om zo snel mogelijk over een jaarrekening te beschikken, zodat het de informatie uit die jaarrekening ook kan meenemen bij de aanpassingen van het meerjarenplan. Daardoor kunnen de raadsleden daarover ook met een betere kennis van zaken beslissen.

De rest van de artikel 169, §1, van de bestaande tekst werd niet hernomen. Als er bezwaren zijn tegen bepaalde verrichtingen, dan kan dat gemeld worden aan de toezichthoudende overheid. Dat geldt voor de provincieraad, maar ook voor individuele raadsleden. Het heeft daarom geen zin om een afzonderlijke regeling voor dergelijke bezwaren van de provincieraad in het decreet op te nemen, zoals in de huidige tekst wel nog het geval was.

Artikel 105. Dit artikel vervangt artikel 153 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 261 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 153 herneemt artikel 168, derde en vierde lid, van de bestaande tekst. Daarbij wordt nu ook de toelichting expliciet vermeld en werd de term "beleidsnota" vervangen door "beleidsevaluatie", die de essentie van deze rapportering beter weergeeft. De informatie van de algemene boekhouding (de balans en de staat van opbrengsten en kosten) wordt nu ook opgenomen in de financiële nota, waardoor ze hier niet langer afzonderlijk vermeld wordt.

Artikel 106 tot 108. Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Artikel 109. Dit artikel vervangt artikel 154 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 262 van het decreet over het lokaal bestuur.

De eerste paragraaf van dit nieuwe artikel 154 herneemt paragraaf 2 van artikel 169 van de bestaande tekst, met enkele redactionele wijzigingen. De vermelding van de Vlaamse Regering wordt vervangen door "de toezichthoudende overheid", conform de algemene principes van de regeling van het toezicht in dit ontwerp van decreet. De beroepsmogelijkheid bij de Vlaamse Regering wordt niet hernomen. Wel worden in dit ontwerp van decreet een aantal randvoorwaarden geschetst voor de toepassing van het goedkeuringstoezicht, zoals dat in het nieuwe artikel 151 van het Provinciedecreet ook gebeurde voor het toezicht op de meerjarenplannen en de aanpassingen ervan (zie artikel 102 van dit ontwerp van decreet). De jaarrekening kan enkel worden goedgekeurd als ze aan alle opgesomde voorwaarden voldoet.

Zoals aangegeven in de algemene toelichting (bij 3.7), wordt de termijn van honderdvijftig dagen hier aangehouden voor de uitoefening van het bestuurlijk toezicht. Die langere termijn is noodzakelijk om een kwaliteitsvol toezicht op de jaarrekeningen mogelijk te

maken en zo te voldoen aan de Europese verplichtingen die daarvoor gelden. Net als bij het meerjarenplan, wordt er ook toegevoegd dat de toezichtstermijn pas begint te lopen nadat de provincie heeft laten weten dat de jaarrekening gepubliceerd is op de provinciale website (met toepassing van artikel 180bis, eerste lid van het Provinciedecreet, zoals ingevoegd door artikel 140 van dit ontwerp van decreet) én de digitale rapportering erover heeft bezorgd (met toepassing van artikel 142 van het Provinciedecreet, zoals ingevoegd door artikel 89 van dit ontwerp van decreet). Dat betekent in de praktijk dat de termijn ingaat de dag nadat het bestuur aan beide verplichtingen heeft voldaan.

De tweede paragraaf herneemt paragraaf 6 van artikel 171 van de bestaande tekst, maar wordt aangepast omdat in artikel 152 van het Provinciedecreet, zoals ingevoegd door artikel 104 van dit ontwerp van decreet de mogelijkheid voor de provincieraad om bezwaar te maken tegen bepaalde verrichtingen niet werd overgenomen uit de bestaande tekst. Paragraaf 7 en 8 van dat bestaande artikel 171 worden daarom ook niet hernomen.

Artikel 110. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 111. Dit artikel vervangt artikel 155 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 263 van het decreet over het lokaal bestuur.

In de bestaande regeling werd de provincieraad relatief vaak geconfronteerd met bijstellingen van de planning, in de vorm van een budgetwijziging en/of een aanpassing van het meerjarenplan. Die rapportering was gestuurd door de noodzaak om de kredieten (de autorisatie) aan te passen, niet door inhoudelijke wijzigingen, die nochtans vaak veel relevanter zijn voor de raadsleden. In dit ontwerp van decreet wordt de rapportering aan de raad omwille van autorisatie beperkt, door de limitatieve kredieten op een hoog niveau te definiëren. Omdat het echter belangrijk blijft dat de raad de uitvoering van de planning kan opvolgen, wordt de verplichting opgelegd om tussentijds te rapporteren. Die opvolgingsrapportering is niet zozeer gericht op de bewaking van de kredieten, maar wel op de uitvoering van de beleidsdoelstellingen.

De raden kunnen zelf bepalen hoe vaak zij die rapportering wensen te krijgen. In dit ontwerp van decreet wordt enkel één minimale rapportering opgelegd, in het begin van de tweede jaarhelft, over de eerste jaarhelft.

Artikel 112. Dit artikel herneemt de tweede paragraaf van artikel 174bis van de bestaande tekst, met een redactionele wijziging. Het komt inhoudelijk overeen met artikel 264 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 113. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 114. Dit artikel vervangt artikel 157 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 265 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 157 herneemt artikel 152 van de bestaande tekst, met enkele redactionele wijzigingen, maar er wordt niet langer verwezen naar de kredieten van het budget, maar wel naar de ramingen van het meerjarenplan en de kredieten voor het lopende boekjaar in dat meerjarenplan. Deze nieuwe tekst lost het probleem op van verbintenissen die pas ingaan in het volgende boekjaar.

In de gevallen dat het bestuur nog geen kredieten heeft voor het lopende boekjaar, moet elke nieuwe verbintenis of elke aanpassing aan een bestaande verbintenis worden goedgekeurd door de provincieraad. Dat kan het geval zijn als er nog geen aanpassing van het meerjarenplan gebeurde waarbij de kredieten werden vastgesteld, als die aanpassing van het meerjarenplan werd vernietigd door de toezichthoudende overheid of als ze nog niet werd bekendgemaakt op de provinciale website en/of de digitale rapportering erover nog niet werd bezorgd aan de Vlaamse Regering. De provincieraad

kan in die situatie echter niet eender welke verbintenis aangaan, maar enkel verbintenissen die passen in een verderzetting van reeds bestaande initiatieven. Een gelijkaardige beperking geldt in die situaties voor het uitvoeren van verbintenissen (zie hiervoor artikel 160 van het Provinciedecreet en de toelichting daarbij).

Artikel 115. Dit artikel vervangt artikel 158 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 266 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 158 herneemt artikel 156, §2, van de bestaande tekst, met enkele redactionele aanpassingen. De andere paragrafen van dat artikel wordt niet hernomen. Voor de onderwerpen die daarin werden geregeld moeten de besturen in hun organisatiebeheersingssysteem een eigen regeling uitwerken.

Aan de tekst die hernomen werd van de bestaande tekst wordt de mogelijkheid toegevoegd om een visum onder voorbehoud te geven, zodat de financieel beheerder zijn visum niet noodzakelijk moet weigeren omdat er bijvoorbeeld onvoldoende kredieten beschikbaar zijn. Dat laat toe om dan de nodige maatregelen te treffen om aan de voorwaarden die bij het visum werden meegegeven te voldoen zodat de verbintenis op een wettige en regelmatige wijze tot stand kan komen.

De vermelding van de mogelijkheid om die bevoegdheid te delegeren, werd niet hernomen in dit ontwerp van decreet. Wel kan de financieel beheerder, met toepassing van artikel 178 van het Provinciedecreet, de uitoefening van die bevoegdheid toevertrouwen aan een ander personeelslid. Hij blijft echter steeds de verantwoordelijkheid dragen.

Artikel 116. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 117. Dit artikel vervangt artikel 159 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 267 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 159 herneemt artikel 157 van de bestaande tekst, met enkele redactionele wijzigingen, maar de weigeringen van het visum worden niet langer verzonden naar de provinciegouverneur. In de plaats daarvan moeten die weigeringen ter kennis gebracht worden van de provincieraad, zodat die ook hier zijn controlerende rol kan spelen. Dit artikel geldt voor alle weigeringen van het visum, dus zowel wanneer een visum moest worden aangevraagd als wanneer dat vrijwillig gebeurde. De regeling voor het vrijwillig aanvragen van het visum moeten de besturen opnemen in hun organisatiebeheersingssysteem (zie artikel 95 van het Provinciedecreet).

In dit ontwerp van decreet wordt een derde lid toegevoegd aan de hernomen tekst van het bestaande decreet, voor de uitzonderlijke situatie dat elke verbintenis moet worden voorgelegd aan de provincieraad (zie artikel 157, tweede lid). In dat geval is het de raad die het visum kan verlenen na weigering van de financieel beheerder. De financieel beheerder zal in die omstandigheden immers nooit een visum kunnen verlenen, omdat er geen kredieten beschikbaar zijn. Het ligt dan voor de hand om de raad zowel te laten viseren als de verbintenis te laten aangaan.

Artikel 118. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 119. Dit artikel vervangt artikel 160 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 268 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het eerste lid van dit nieuwe artikel 160 bepaalt expliciet dat er geen transacties kunnen gebeuren zonder dat er kredieten beschikbaar zijn, behalve bij toepassing van de uitzonderingsregeling opgenomen in artikel 161.

Het tweede lid van dat artikel herneemt artikel 148 van de bestaande tekst, maar werd grondig bijgestuurd. De beperking van de uitgaven geldt niet enkel als de raad de kredieten nog niet heeft vastgesteld, maar bijvoorbeeld ook als de digitale rapportering nog niet aan de Vlaamse overheid bezorgd werd (zie artikel 142 van het Provinciedecreet) of er nog geen kennisgeving gebeurde aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking van het meerjarenplan op de webtoepassing van de provincie (zie artikel 180bis, tweede lid ingevoegd door artikel 140 van dit decreet). Anderzijds wordt hier niet langer de bevoegdheid gegeven aan de Vlaamse Regering om een invulling te geven aan de voorlopige kredieten, maar worden in de tekst van het ontwerp van decreet zelf de krijtlijnen getrokken voor de besturen die nog geen uitvoerbare kredieten hebben. In dat geval mogen enkel nog uitgaven gebeuren die voortvloeien uit verbintenissen van het verleden of uit nieuwe verbintenissen voor de exploitatie die een loutere continuering zijn van wat al bestond. Nieuwe initiatieven zijn dus niet mogelijk, noch wat betreft investeringen, noch wat betreft de exploitatie. Deze bepaling hangt samen met een gelijkaardige beperking voor het aangaan van nieuwe verbintenissen door de provincieraad, in de situaties dat er nog geen kredieten beschikbaar zijn (zie hiervoor artikel 157).

Artikel 120. Dit artikel vervangt artikel 161 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 269 van het decreet over het lokaal bestuur. Het nieuwe artikel 161 herneemt artikel 153 van de bestaande tekst, met enkele minimale redactionele aanpassingen.

Artikel 121. Dit artikel vervangt artikel 162 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 270 van het decreet over het lokaal bestuur. Het nieuwe artikel 162 herneemt artikel 149 van de bestaande tekst, met een minimale redactionele aanpassing.

Artikel 122. Dit artikel vervangt artikel 163 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 272 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 163 herneemt artikel 159 van de bestaande tekst, met enkele redactionele wijzigingen. De redactie van het eerste lid van de eerste paragraaf van dat hernomen artikel werd sterk vereenvoudigd. Het derde lid van die paragraaf werd hier niet hernomen, maar opgenomen in het artikel met de bevoegdheden van de financieel beheerder. Het tweede lid van paragraaf 1 herneemt de mogelijkheid om te werken met provisies, die opgenomen was in artikel 158 van de bestaande tekst. Het vierde lid van paragraaf 1 werd volledig hernomen. Daardoor wijkt de tekst af van die van het decreet over het lokaal bestuur. Die bijkomende bepaling is nodig om ten aanzien van het Rekenhof duidelijk te kunnen bepalen wie rekenplichtig is.

In paragraaf twee worden de bevelen van de deputatie, na weigering tot betaling, ter kennis gebracht van de provincieraad, in plaats van de provinciegouverneur, naar analogie van de nieuwe regeling voor de overruling van het visum.

Artikel 123. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 124. Dit artikel vervangt artikel 164 van het Provinciedecreet door een tekst die overeenkomt met artikel 275 van het decreet over het lokaal bestuur.

Dit nieuwe artikel 164 herneemt artikel 175 van de bestaande tekst. Daarnaast worden hier ook de bepalingen gegroepeerd uit de andere artikelen van titel IV van de bestaande tekst waarin de Vlaamse Regering eveneens belast werd met een (specifieke) uitvoering. Een nieuwe uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering betreft het vaststellen van de minimale inhoud van de documentatie die aan de raadsleden ter beschikking gesteld moet worden op het ogenblik dat de beleidsrapporten zullen worden besproken op de provincieraad en het bepalen van de limitatieve kredieten.

Artikel 125 tot 133. Deze artikelen behoeven geen toelichting.

Artikel 134. Dit artikel voegt een artikel 175bis in afdeling I van hoofdstuk I van titel V van het Provinciedecreet in. De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 276 van het decreet over het lokaal bestuur.

In het regeerakkoord 2014-2019 van de Vlaamse Regering en het daaropvolgend initiatief Vlaanderen Radicaal Digitaal, wordt uitdrukkelijk gekozen voor een digitale sprong voorwaarts bij de Vlaamse overheid en bij uitbreiding bij de lokale besturen. Dit artikel biedt een (duidelijke) rechtsgrond aan de besturen die ervoor kiezen om digitaal te werken en data uit te wisselen.

Veel besturen werken al in grote mate digitaal en ook de besluitvorming bij besturen verloopt steeds meer op een digitale manier via tal van elektronische toepassingen. Vaak wordt er echter nog een papieren document gecreëerd voor het ondertekenen en archiveren van het officiële stuk. De tekst van het eerste lid biedt een rechtsgrond aan de besturen om te kiezen voor de meest geschikte informatiedrager doorheen het hele proces. Dit ontslaat hen evenwel niet van de verantwoordelijkheid om – ongeacht de gekozen informatiedrager – in te staan voor een duurzame bewaring en toegankelijkheid overeenkomstig de regels en principes van de huidige archiverings- en openbaarheidswetgeving². Dit wil o.m. zeggen dat besturen bij het invullen van hun actieve en passieve openbaarheidsverplichtingen moeten rekening houden met diegenen die moeilijk contact maken met de overheid in het algemeen en met zij die minder digitaalvaardig zijn in het bijzonder.

Het tweede lid creëert voor de besturen vervolgens ook duidelijkheid m.b.t. het elektronisch ondertekenen van stukken. Er bestaat op vandaag ook een waaier van mogelijkheden om elektronisch te ondertekenen. Deze zijn aanvaardbaar zolang ze voldoen aan de eisen van authenticiteit en integriteit, er kan m.a.w. geen discussie zijn over de identiteit van de ondertekenaar en inhoud van het document. De technische keuze kan daarbij ook aangepast worden aan het doel en de omstandigheden. Er is de mogelijkheid opgenomen om nadere voorwaarden te bepalen zo dit nodig blijkt en rekening houdend met de technologische ontwikkelingen.

Voor een optimale (digitale) werking en dienstverlening moet een administratie te allen tijde over actuele gegevens, documenten en akten beschikken. Vaak zitten deze echter versnipperd over diverse diensten en overheden in afzonderlijke toepassingen. Een burger, organisatie of ondernemer wordt geconfronteerd met een versnipperde dienstverlening en zeer uiteenlopende kanalen die niet noodzakelijk zijn aangepast aan hun behoeften. Om hieraan te verhelpen, biedt het derde lid aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid om specifieke voorwaarden en standaarden op te leggen voor alle betrokken actoren. Het is geenszins de bedoeling om de werking van de besturen verregaand te regelen, maar om – indien nodig – een aantal randvoorwaarden te creëren die vereist zijn om een degelijke (digitale) werking te kunnen garanderen. Als lokale besturen en diensten van andere overheden (en hun respectievelijke softwareleveranciers) zich aan dezelfde standaarden houden, kan men gegevens en toepassingen eenvoudiger met elkaar koppelen, waardoor een geïntegreerde dienstverlening voor burgers, organisaties en ondernemingen mogelijk wordt zonder ingewikkelde en dure integratie-operaties.

Artikel 135. Dit artikel wijzigt artikel 176 van het Provinciedecreet, zodat de tekst inhoudelijk zoveel mogelijk is afgestemd op de tekst van artikel 277 van het decreet over het lokaal bestuur.

² Overeenkomstig het Archiefdecreet van 9 juli 2010 en het decreet 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Zo wordt een bepaling inzake het zittingsverslag voor de provincieraad toegevoegd. Gelet op de mogelijkheid om de notulen op digitale wijze op te stellen, te bewaren en te ondertekenen wordt ervoor geopteerd niet langer te spreken over 'de originelen' van de notulen.

Artikel 136. Dit artikel voegt aan artikel 177, §1 van het Provinciedecreet een tweede en derde lid toe.

Hierbij wordt bepaald dat de essentie van de tussenkomsten en van de mondelinge en schriftelijke vragen en antwoorden in een apart zittingsverslag moeten worden opgenomen. Dit zittingsverslag kan worden vervangen door een audio- of audiovisuele opname.

Bij een besloten zitting worden enkel de beslissingen genotuleerd.

Artikel 137. Dit artikel wijzigt artikel 178 van het Provinciedecreet.

Naar analogie met artikel 279 van het decreet over het lokaal bestuur, wordt het zittingsverslag voor de provincieraad toegevoegd. Ook wordt vermeld dat de delegatie van ondertekeningsbevoegdheid "schriftelijk via een informatiedrager naar keuze" gebeurt.

De zin "De voorzitter van de provincieraad kan tevens zijn bevoegdheden die voortvloeien uit artikel 43, § 2, 12°, delegeren aan een of meer leden van de provincieraad." wordt geschrapt. De voorzitter van de provincieraad ontleent immers geen bevoegdheden aan voormeld artikel.

Artikel 138. Dit artikel brengt enkele redactionele wijzigingen aan in artikel 179 van het Provinciedecreet.

De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 284, §1 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 139. Dit artikel vervangt artikel 180 van het Provinciedecreet.

De burger heeft recht op informatie van de overheid. De overheid moet zoveel mogelijk transparant zijn en overheidsinformatie is in het algemeen openbaar en voor iedereen toegankelijk. Om dat recht voor de burger te onderstrepen wordt de bekendmakingsplicht van de provincie uitgebreid.

Voortaan zullen naast de overzichtslijsten van de besluiten van de provincieraad en van de raden van bestuur van de autonome provinciebedrijven ook de overzichtslijsten van de besluiten van de deputatie via de webtoepassing van de provincie worden bekendgemaakt.

Artikel 140. Dit artikel voegt een artikel 180bis in het Provinciedecreet in.

De in artikel 180bis vermelde besluiten moeten integraal worden bekendgemaakt. Het tweede lid van dit artikel kadert in een actief openbaarheidsbeleid. In aansluiting met het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, kan de Vlaamse Regering bepalen dat via de webtoepassing van de provincie ook nog andere besluiten en stukken moeten worden bekendgemaakt zoals bijvoorbeeld de besluiten houdende deontologische codes, de gecoördineerde versie van statuten, een lijst van de verzelfstandigde agentschappen. De Vlaamse Regering kan bovendien bepalen hoe lang alle besluiten en stukken op de webtoepassing raadpleegbaar moeten blijven.

Een grotere openbaarheid draagt bij tot een grotere betrokkenheid van de burger.

Artikel 141. Dit artikel voegt een artikel 180ter in het Provinciedecreet in.

De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 287 van het decreet over het lokaal bestuur. De bekendmaking op de webtoepassing van de in dit ingevoegde artikel bedoelde lijsten besluiten en lijsten van besluiten, gebeurt binnen de 10 dagen na het nemen van de besluiten.

Voor zowel de bedoelde lijsten als de bedoelde besluiten wordt telkens de datum vermeld waarop ze via de webtoepassing worden bekendgemaakt. Voor de reglementen en verordeningen van de provincieraad en van de deputatie, vermeld in artikel 180bis, eerste lid, 1° en 2°, ingevoegd door artikel 140 van dit ontwerp van decreet, moet de bekendmaking ook de datum bevatten waarop ze werden aangenomen.

De webtoepassing vermeldt ook op welke wijze de burger inzage kan krijgen van de besluiten die op de lijst zijn vermeld, en hoe hij hiertegen klacht kan indienen bij de toezichthoudende overheid. Als de toezichthoudende overheid een besluit heeft vernietigd, wordt de vernietiging van het besluit bekendgemaakt op de webtoepassing.

Artikel 142. Dit artikel past een verwijzing aan in artikel 181 van het Provinciedecreet.

Artikel 143. Dit artikel vervangt artikel 182 van het Provinciedecreet.

De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 289, eerste lid van het decreet over het lokaal bestuur.

Het staat de provincieraad, behoudens hetgeen bepaald is in de wet, het Provinciedecreet of een ander decreet, vrij in het huishoudelijk reglement te bepalen dat stukken op een andere wijze dan bij gewone brief worden meegedeeld of ter kennis gebracht. Er bestaat geen verplichting meer om steeds een gewone brief te sturen bovenop de vrij gekozen wijze van mededeling of kennisgeving.

Artikel 144. Dit artikel vervangt het opschrift van hoofdstuk III van het Provinciedecreet.

Artikel 145. Dit artikel voegt een tweede lid toe aan artikel 185 van het Provinciedecreet.

De tekst van dit lid is analoog aan de tekst van artikel 293, eerste lid van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 194, derde lid, van het OCMW-decreet bood een wettelijke basis voor de wijze van vervreemding van onroerende goederen door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn: *de vervreemding van onroerende goederen moest openbaar gebeuren, behoudens indien er een grondige motivering wordt gegeven voor een afwijking daarvan.*

Het Provinciedecreet voorzag niets over de vervreemding van onroerende goederen door de provincie.

De omzendbrief van 1989, gevolgd door de omzendbrief van 2010/02 van 12 februari 2010, wilde die leemte opvullen door te stellen dat *het algemene beginsel dat bij elke onroerende vervreemding de openbare verkoop de algemene regel moet zijn en de onderhandse verkoop een uitzondering moet blijven. ... Alleen als het bestuur voldoende kan aantonen, door middel van een bijzondere motivering, dat de onderhandse procedure gerechtvaardigd is om redenen van algemeen belang, zal de onderhandse verkoop aanvaard worden.*

Uit rechtspraak van de Raad van State (RvSt nr. 212.929 van 5 mei 2011 inzake NV Grondmaatschappij van België en NV Westerdal / Kerkfabriek Sint- Clemens te De Haan – onderhandse verkoop van een onroerend goed door de kerkfabriek) en de rechtsleer (J. Dujardin, F. Vandendriessche, J. Adriaenssens, T. Gem. 2011/4, p. 241 e.v.) blijkt dat er geen wets- of verordeningsbepaling aan een lokaal bestuur de verplichting oplegt om haar onroerend goed openbaar te verkopen en dat een omzendbrief lokale overheden niet kan verplichten om hun onroerende goederen via een openbare verkoop te vervreemden. Het antwoord op een parlementaire vraag over het principe van openbare verkoop, verplicht

gesteld via de omzendbrief, legt uit dat het principe van openbare verkoop niet betekent dat andere verkoopprocedures, zoals de onderhandse verkoop, niet toegelaten zouden zijn. Maar dan moeten er afdoende redenen zijn om van de openbare verkoop af te wijken. Die redenen moeten uit de motivering blijken (Parlementaire vraag nr. 230 van 19 januari 2012 van Valérie Taeldeman over Administratieve overheden - Verkoop onroerend goed).

Het bij dit artikel ingevoegde lid biedt nu een duidelijke rechtsgrond voor de wijze waarop de provincie en de autonome provinciebedrijven hun onroerende goederen kunnen vervreemden. Het vaardigt op algemene wijze procedureregels uit die, om de gelijkheid te respecteren, moeten worden nageleefd bij de vervreemding van een onroerend goed door de lokale besturen.

Een decretale verankering van het principe van mededinging en transparantie biedt duidelijkheid en ruimere mogelijkheden voor het bestuur. Zo kan het bestuur kiezen welke procedure het meest voordelig is en leidt tot het verkrijgen van de beste prijs met de minste kosten, met de blijvende verplichting om de nodige transparantie en mededinging te garanderen bij de vervreemding van een onroerend goed.

Zo kan het lokaal bestuur kiezen voor een openbare verkoop of voor een onderhandse verkoop met inachtneming van de algemene principes zoals transparantie, gelijkheid, mededinging, publiciteit waarbij alle mogelijke geïnteresseerde kopers de kans krijgen om mee te dingen.

Artikel 146. Dit artikel heft artikel 185ter van het Provinciedecreet op. Op die manier wordt de inhoud van het hoofdstuk over het aanstellen van landmeters-experten in overeenstemming gebracht met de tekst van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 147. Dit artikel past een verwijzing aan in artikel 185quater van het Provinciedecreet.

Artikel 148. Dit artikel heft artikel 187 van het Provinciedecreet op.

Naar analogie met het decreet over het lokaal bestuur waarbij artikel 194 van het Gemeentedecreet niet werd hernomen, wordt bij dit ontwerp van decreet artikel 187 van het Provinciedecreet opgeheven. Dat artikel liet burgers onder bepaalde voorwaarden toe om in rechte op te treden namens de provincie, als de deputatie of de provincieraad dat niet deden. Dat substitutierecht wordt thans niet behouden, omdat de oorspronkelijke *ratio legis* ervan op vandaag is achterhaald.

Wij verwijzen naar de memorie van toelichting bij het decreet over het lokaal bestuur: "Toen de nationale wetgever in 1836 artikel 150 van de Gemeentewet aannam (de voorloper van artikel 194 van het Gemeentedecreet) wilde hij een oplossing bieden voor de situatie waarin een kleinere gemeente niet durfde of niet wilde optreden tegen een van de meest vooraanstaande inwoners van de gemeente. Die mogelijkheid kan niet los gezien worden van de toenmalige context van de bestuurlijke organisatie, meer bepaald de omstandigheid dat gemeenteraden niet op dezelfde manier representatief zijn samengesteld zoals dat op vandaag het geval is, en dat het college van burgemeester en schepenen werd benoemd door de regering. Bij stilzitten van de gemeentelijke overheden, kon een andere inwoner dus, namens de gemeente, het nodige doen, met het daartoe voorziene artikel 150 van de Gemeentewet.

Van deze bepaling hoefde in de praktijk echter blijkbaar niet vaak gebruik te worden gemaakt. De frequentere toepassing van dit substitutierecht in hoofde van de inwoners van een gemeente, kwam er eerder plots, naar aanleiding van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake de bescherming van het leefmilieu. Het wetgevend initiatief dat eraan vooraf ging, strekte ertoe enkel aan milieuverenigingen, die een collectief belang nastreven, een eenvoudige en snelle procedure ter beschikking te stellen om op te komen tegen handelingen die een ernstige bedreiging voor het milieu betekenden. Aldus wilde de wetgever een oplossing bieden voor de problematiek dat, in

het privaats procesrecht, een partij in beginsel niet kan opkomen voor de vrijwaring van een algemeen of collectief belang. Bij de behandeling van het ontwerp in de Kamer werd het vorderingsrecht, door de goedkeuring van enkele amendementen, ook aan de administratieve overheid toegekend. De behartiging van een collectief belang, werd aan die twee categorieën van personen voorbehouden. In een vorderingsrecht in hoofde van natuurlijke personen, heeft de federale wetgever immers klaarblijkelijk niet voorzien.

Toch blijkt het vorderingsrecht nu ook te worden uitgeoefend op instigatie van natuurlijke personen. De combinatie van het vorderingsrecht waarin de wet van 12 januari 1993 voorziet, met het substitutierecht uit (intussen artikel 271 van) de Nieuwe Gemeentewet, leidde ertoe dat inwoners van een gemeente, namens de gemeente, de milieustakingsvordering van de wet van 12 januari 1993 instelden. Meer nog, dat vorderingsrecht werd zelfs uitgeoefend naar aanleiding van handelingen of beslissingen van de gemeente zelf, waartegen die vorderingen werden gericht. Bepaalde rechtspraak maakte van artikel 194 van het Gemeentedecreet een door de wetgever onbedoeld wapen tegen de gemeente. Het artikel zou immers betekenen dat inwoners ook namens de gemeente kunnen optreden tegen de gemeente, namelijk om een project dat uitdrukkelijk door de gemeenteraad en het college gesteund wordt, aan te vallen.

Die situatie staat op gespannen voet met de normale werking van de plaatselijke democratie. Het is inderdaad weinig zinnig en democratisch verantwoord, dat een eerder democratisch tot stand gekomen beslissing van een gemeente, of de weloverwogen keuze om niet op te treden, vervolgens aan een rechterlijke controle wordt onderworpen op een verzoek dat daartoe, namens de gemeente zelf, wordt ingediend door (één of meer, maar niettemin een minderheid van) haar inwoners.

Die situatie geeft ook aanleiding tot enigszins bizarre situaties in concrete geschillen: in een geschil dat wordt ingeleid namens een gemeente, vertegenwoordigd door één of meer van haar inwoners, kan het immers voorkomen dat de gemeente een betwisting voert met zichzelf, doordat diezelfde gemeente in het geschil tussenkomt, maar dan vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, en die procesvertegenwoordiger van de gemeente er een tegenovergestelde mening op nahoudt dan de inwoner die namens diezelfde gemeente het geschil heeft ingeleid.

Die situatie is ook kennelijk niet de situatie die de wetgever in 1836 voor ogen had. De aanleiding om dit substitutierecht in 1836 in te voeren, is inmiddels achterhaald. Gemeenteraden zijn inmiddels representatief samengesteld en het college van burgemeester en schepenen wordt nu verkozen door de gemeenteraad.

Die elementen verantwoorden dat artikel 194 van het Gemeentedecreet in dit ontwerp van decreet niet wordt hernomen.

Daarbij is er rekening mee te houden dat inwoners van een gemeente thans over een hele reeks aan juridische instrumenten beschikken, wat betreft hun rechtsbescherming tegen een in gebreke blijvende overheid (zoals administratieve beroepsmogelijkheden en inspraakmogelijkheden), of om op te komen tegen door de gemeentelijke overheid genomen beslissingen, die in 1836 niet bestonden (zoals onder meer de in de rechtspraak sterk geëvolueerde mogelijkheid om, ter vrijwaring van subjectieve rechten, een (kortgeding)rechter te vatten met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, of artikel 14, §3, van de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State). In de rechtsleer werd in dat licht evenzeer reeds gesuggereerd om de indeplaatsstelling, zoals bedoeld bij artikel 194 van het Gemeentedecreet, op te heffen. Die opheffing maakt overigens geen beperking uit van de grondrechten van de individuele inwoner van de gemeente: een procedure die werd ingeleid op grond van artikel 194 van het Gemeentedecreet werd immers per definitie in naam van de gemeente, niet in eigen naam gevoerd. De rechtspraak van het Grondwettelijk Hof over artikel 194 van het Gemeentedecreet vormt hier evenmin een beletsel. In zijn arrest nr. 9/2014 van 23 januari 2014 oordeelde het Hof dat zowel artikel 23 van de Grondwet als artikel 1, 2, 3 en 9 van het Verdrag van Aarhus

redelijke beperkingen van procedurele aard toelaten. Gelet op de alternatieve mechanismen inzake rechtsbescherming die tot zijn beschikking staan, is het dan ook redelijk verantwoord om de burger niet langer toe te laten om in rechte te treden, in naam van de gemeente.”

Artikel 149. Dit artikel voegt in titel V van het Provinciedecreet een hoofdstuk IVbis in.

Artikel 150. Dit artikel voegt een artikel 187bis in het Provinciedecreet in. De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 301 van het decreet over het lokaal bestuur.

Steeds meer data worden digitaal ingediend of doorgestuurd. Deze data worden verder verwerkt en kunnen als basis dienen voor het creëren van rechtsgevolgen. In toenemende mate verloopt dit proces automatisch waarbij het voor de ontvanger moeilijk te beoordelen is of de data gestuurd werden door een persoon die daartoe gemachtigd is en of de toegestuurde data wel correct zijn. Zowel burgers, ondernemingen, organisaties als overheidsdiensten moeten er kunnen op vertrouwen dat data betrouwbaar en authentiek zijn en uitgaan van een daartoe gemachtigd persoon.

De ontwikkeling van een databank met enkele kerngegevens van de personen die de dagelijkse leiding hebben over een bestuur of organisatie is hiervoor noodzakelijk. Deze personen bepalen immers wie wat mag doen namens een bestuur of organisatie en kunnen hier ook op worden aangesproken. Zij zorgen er door het toevertrouwen van bevoegdheid voor dat de juiste persoon toegang krijgt tot een welbepaalde toepassing. Een wijziging in personeel of een verschuiving van taken kan en moet dan ook onder de verantwoordelijkheid van deze persoon opgevolgd worden.

Door deze databank van (hoofd)toegangsbeheerders aan te leggen kunnen systemen die instaan voor het gebruikers- en toegangsbeheer in een betrouwbare bron nagaan wie de hoofdverantwoordelijke is en deze persoon ook als (eerste) gebruiker in het systeem benoemen.

Onder diens verantwoordelijkheid en voor zijn bevoegdheid wordt het geschikte personeel aangeduid dat op een correcte en betrouwbare manier kan werken in de toepassingen namens het bestuur of de organisatie. Dit is in elk geval relevant voor de gegevensuitwisselingen die in het Provinciedecreet geregeld worden, zoals de digitale informatiestromen in het kader van toezicht, BBC en de mandatendatabank.

De besturen en organisaties hebben dan ook de taak de informatie over deze (hoofd)toegangsbeheerders te actualiseren (en deze gegevens onmiddellijk aan de aangeduide entiteit van de Vlaamse overheid te bezorgen).

Om de transparantie en toegankelijkheid voor het publiek met betrekking tot de betrokken besturen en organisaties te bevorderen, worden de gegevens uit de databank publiek gemaakt.

Artikel 151. Dit artikel wijzigt artikel 188 van het Provinciedecreet.

Er werden enkele redactionele wijzigingen aangebracht. De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 386 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 152. Dit artikel wijzigt artikel 191 van het Provinciedecreet. De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 303 van het decreet over het lokaal bestuur.

Er wordt bepaald dat de provinciegriffier het systeem van klachtenbehandeling opneemt in het organisatiebeheersingssysteem en dat hij over de klachten jaarlijks rapporteert aan de provincieraad.

Artikel 153. Dit artikel voegt in titel VI van het Provinciedecreet een hoofdstuk Ibis in.

Artikel 154. Dit artikel voegt een artikel 191bis in. De tekst van dit artikel is analoog aan de tekst van artikel 304, §1 tot en met §5, van het decreet over het lokaal bestuur.

Het Provinciedecreet bevat een zeer detaillistische regeling voor de bestaande participatiemogelijkheden. Naar analogie met het decreet over het lokaal bestuur waarbij ernaar werd gestreefd de regelgeving te vereenvoudigen en detailregelingen te schrappen, bevat artikel 191bis enkel een minimale decretale regeling met ruimte voor de provincie om dit zelf verder te regelen. Om de burgers en de doelgroepen nog meer te betrekken bij het bestuur en om het belang ervan te onderstrepen, zullen de provincies een eigen beleid uittekenen op het vlak van burgerparticipatie. Dat laat tevens maatwerk toe. Bij het uittekenen van dat beleid is het belangrijk dat de provincies alle maatschappelijke geledingen binnen de maatschappij (dus ook de kwetsbare groepen zoals personen in armoede) de mogelijkheid geven om te participeren. Op deze manier kan het debat worden opengetrokken, wat een meerwaarde kan betekenen op het vlak van inhoud en sensibilisering. Het resultaat betekent niet alleen een vereenvoudiging, maar ook een versterking van de autonomie van de provincieraad, omdat de raad de mogelijkheid krijgt om de participatiemogelijkheden van de burger zelf uit te werken. Het recht om verzoekschriften in te dienen en om voorstellen op de agenda te plaatsen, moet daarbij wel gegarandeerd blijven.

Artikel 155 tot 157. Dit artikel heft hoofdstuk II, hoofdstuk Iibis en hoofdstuk III van Titel VI van het Provinciedecreet op.

De tekst van artikel 191bis over inspraak, voorstellen van burgers en verzoekschriften aan de organen van de provincie, komt in de plaats van de regeling die vervat zit in de hier vermelde opgeheven hoofdstukken.

Artikel 158 tot 186. Deze artikelen brengen hoofdstuk IV van Titel VI over de provinciale volksraadpleging zoveel mogelijk in overeenstemming met de artikelen 305 tot en met 324 van het decreet over het lokaal bestuur, waarin de gemeentelijke volksraadpleging wordt geregeld.

Zo wordt, naar analogie met de regeling over de gemeentelijke volksraadpleging in het decreet over het lokaal bestuur, het hoofdstuk over de provinciale volksraadpleging geherstructureerd om een logischere tekstopbouw te bekomen. Na enkele algemene bepalingen, bevat het ontwerp de regels betreffende de procedure, in de volgorde van het procedureverloop van een provinciale volksraadpleging. Daarbij worden de bevoegdheden van de deputatie en de provincieraad duidelijk afgebakend.

Artikel 187. Dit artikel heft het hoofdstuk met de bepalingen over de intern verzelfstandigde agentschappen op. Dat betekent niet dat de provincies niet langer kunnen werken met vormen van interne verzelfstandiging. Het staat hen voortaan vrij om zelf te bepalen hoe ze die vorm willen geven.

Artikel 188. Dit artikel brengt artikel 219 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 225 van het decreet over het lokaal bestuur.

Daartoe wordt een redactionele wijziging aangebracht om de verwijzing naar het budget van de provincie, dat niet langer als dusdanig bestaat, te vervangen.

Artikel 189. Artikel 221 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 227 van het decreet over het lokaal bestuur.

De laatste zin van het eerste lid wordt opgeheven omdat deze volledig uitwerking heeft gekregen.

Het derde lid herneemt artikel 39, §1, tweede lid, van het Provinciedecreet met dien verstande dat de provincieraad de autonomie heeft om die afstemming zelf in bespreking te nemen of die taak toe te vertrouwen aan een provincieraadscommissie.

Artikel 190. Dit artikel wijzigt artikel 223 van het Provinciedecreet. In het kader van de zesde staatshervorming werd het ambt van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel Hoofdstad afgeschaft. Bijgevolg wordt de vermelding ervan in het eerste lid, 1° aangepast en vervangen door 'de hoge ambtenaar die de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanwijst overeenkomstig artikel 48, derde lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 'betreffende de Brusselse Instellingen'.

Artikel 191. Artikel 224 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 230 van het decreet over het lokaal bestuur, waarbij een redactionele wijziging werd aangebracht om de tekst af te stemmen met andere bepalingen binnen het decreet over het lokaal bestuur (artikel 185).

Artikel 192. Artikel 225 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 231 van het decreet over het lokaal bestuur.

Hierbij worden enkele nieuwe bepalingen ingevoegd. De ingevoegde tekst verduidelijkt de regels voor het toezicht die gelden voor de autonome provinciebedrijven. Het autonoom provinciebedrijf bezorgt de beleidsrapporten en de lijsten met besluiten onmiddellijk aan de provincie, zodat ze op een webtoepassing van de provincie kunnen worden gepubliceerd. Daarnaast is het van belang dat het autonoom provinciebedrijf zijn beleidsrapporten meteen aan de provincie bezorgt, omdat de provincieraad het meerjarenplan (en de aanpassingen ervan) moet goedkeuren en een advies moet uitbrengen over de jaarrekening. Het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op de oprichting en de statutenwijzigingen van de autonome provinciebedrijven werd weggelaten. Meer hierover is terug te vinden in de toelichting bij artikel 193 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 193. Artikel 227 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 233 van het decreet over het lokaal bestuur.

Hier wordt de verplichting opgelegd om de volledig gecoördineerde tekst van de statuten te publiceren op de webtoepassing van de provincie. Het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op deze statutenwijzigingen wordt niet hernomen.

Artikel 194. Dit artikel brengt artikel 228 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 234 van het decreet over het lokaal bestuur.

De opsomming van wat minimaal in de beheersovereenkomst moet worden opgenomen, die was opgenomen in de bestaande tweede paragraaf van dat artikel, wordt hier niet hernomen. De beheersovereenkomst regelt evenwel minstens de volgende aangelegenheden:

- 1° de concretisering van de wijze waarop het agentschap zijn taken moet vervullen en van de doelstellingen ervan;
- 2° de toekenning van middelen voor de eigen werking en de uitvoering van de doelstellingen van het autonoom provinciebedrijf;
- 3° binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van het autonoom provinciebedrijf worden toegekend;
- 4° de voorwaarden waaronder eigen inkomsten of andere financieringen mogen worden verworven en aangewend;
- 5° de wijze waarop de tarieven voor de geleverde prestaties door de raad van bestuur vastgesteld en berekend worden;
- 6° de gedragsregels inzake dienstverlening door het autonoom provinciebedrijf;

7° de voorwaarden waaronder het autonoom provinciebedrijf andere personen kan oprichten, erin kan deelnemen of zich erin kan laten vertegenwoordigen;
8° de informatieverstrekking door het autonoom provinciebedrijf aan de provincie;
9° de wijze waarop het autonoom provinciebedrijf de organisatiebeheersing regelt, waaronder de regels voor het aangaan van verbintenissen, de kredietbewaking, de wetmatigheidscontrole en de ondertekening van de girale betalingsorders;
10° wanneer de opvolgingsrapportering, vermeld in artikel 155 van het Provinciedecreet, aan de provincieraad moet worden voorgelegd;
11° de maatregelen bij niet-naleving door een partij van haar verbintenissen uit hoofde van de beheersovereenkomst en de bepalingen inzake beslechting van geschillen die rijzen bij de uitvoering van de beheersovereenkomst;
12° de omstandigheden waarin en de wijze waarop de beheersovereenkomst kan worden verlengd, gewijzigd, geschorst en ontbonden.

In de nieuwe paragraaf 2 wordt een standaardregeling opgenomen die geldt zolang een autonoom provinciebedrijf geen eigen regeling heeft uitgewerkt wat betreft de uitgavencyclus. Uit de evaluatie van de huidige regelgeving komt het ontbreken van een dergelijke terugvalregeling naar voren als een tekortkoming. Voor een autonoom provinciebedrijf dat geen eigen regels had uitgewerkt, golden in de bestaande regeling helemaal geen regels. Dat kon in de praktijk aanleiding geven tot onwenselijke situaties.

De standaardregeling die nu wordt ingeschreven houdt in dat de voorgenomen financiële verbintenissen onderworpen zijn aan het voorafgaand visum van de financieel beheerder van de provincie, volgens dezelfde regels als gelden voor de provincie. Ook de beperkingen op het aangaan van verbintenissen, de regels voor de kredietbewaking en die voor het ondertekenen van girale betalingen zijn dan identiek voor het autonome provinciebedrijf en de provincie. Artikel 158, 159 en 161 van het Provinciedecreet worden in die omstandigheden rechtstreeks van toepassing gemaakt. Dat houdt concreet in dat de financieel beheerder van de provincie het visum moet verlenen (artikel 158), dat de deputatie na een visumweigering de voorgenomen verbintenis van het autonoom provinciebedrijf kan viseren (artikel 159) en dat de provincieraad (of de deputatie) kan beslissen over uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden vereist zijn (artikel 161). Ook artikel 163, §1, tweede en derde lid, wordt van rechtstreekse toepassing gemaakt, zodat de bijzondere regels voor betalingen vanuit provisies in die situatie dezelfde zijn als bij de provincie. De andere vermelde artikelen worden van overeenkomstige toepassing gemaakt, waarbij rekening gehouden wordt met de bevoegde organen binnen het autonoom provinciebedrijf. Waar er in die bepalingen sprake is van de financieel beheerder moet dat wel steeds gelezen blijven worden als de financieel beheerder van de provincie.

Er mag niet uit het oog worden verloren dat alle bepalingen van paragraaf 2 slechts een terugvalpositie zijn voor de situaties waarin in de beheersovereenkomst geen andere regelingen werden opgenomen. Het blijft dus perfect mogelijk om andere procedures op maat van het autonoom provinciebedrijf uit te werken.

Artikel 195. Dit artikel wijzigt artikel 229, §2, eerste zin van het Provinciedecreet, zodat de regeling met betrekking tot het maximale aantal bestuurders in een autonoom provinciebedrijf wordt afgestemd op de regeling van de autonome gemeentebesturen, opgenomen in artikel 235 DLB.

Artikel 196. Dit artikel wijzigt artikel 230 van het Provinciedecreet zodat de tekst inhoudelijk in overeenstemming wordt gebracht met artikel 236 van het decreet over het lokaal bestuur.

De bevoegdheid van de raad van bestuur over personeelsaangelegenheden kan voortaan, binnen de grenzen vastgesteld in de statuten en in navolging van hetgeen voorzien is voor de deputatie, ook toevertrouwd worden aan anderen binnen het autonoom

provinciebedrijf. Dit wordt geregeld in de statuten van het APB. Zo de statuten dit geregeld hebben, kan het directiecomité of de gedelegeerd bestuurder die bevoegdheid verder toevertrouwen aan personeelsleden van het autonoom provinciebedrijf.

Daarnaast bevat het gewijzigde artikel 230 de rechtsgrond voor de Vlaamse Regering om de presentiegelden en vergoedingen die toegekend worden binnen de bestuurlijke werking van het autonoom provinciebedrijf te begrenzen.

Artikel 197. Artikel 231 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 237 van het decreet over het lokaal bestuur.

Aan de provincie wordt de verplichting opgelegd om via een webtoepassing van de provincie een lijst met de besluiten van de raad van bestuur te publiceren. Dezelfde webtoepassing vermeldt eveneens de wijze waarop het publiek inzage kan krijgen in de notulen van de raad van bestuur, van het directiecomité en in de beslissingen van de gedelegeerd bestuurder.

Artikel 198. Artikel 234 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 239 van het decreet over het lokaal bestuur.

Voortaan dient de raad van bestuur ook een deontologische code op te maken.

Artikel 199. Artikel 235 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 240 van het decreet over het lokaal bestuur.

De bepalingen met betrekking tot het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering op de oprichting en de wijzigingen van de statuten van het autonoom provinciebedrijf worden niet hernomen. Dit is in lijn met de uitgangspunten voor de hervorming van het bestuurlijk toezicht.

De provincie is de enige deelgenoot van het autonoom provinciebedrijf en heeft daardoor de volledige controle over de werking van dit agentschap. Alle Vlaamse provincies deden reeds ervaring op met de verzelfstandiging van bepaalde taken van provinciaal belang in aan autonoom provinciebedrijf. Het goedkeuringstoezicht op deze agentschappen wordt, net zoals bij gemeentelijke verzelfstandiging, dan ook niet langer noodzakelijk geacht.

Artikel 200. Dit artikel brengt artikel 236 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 241 van het decreet over het lokaal bestuur.

Alle regels over de beleids- en beheerscyclus van de provincie worden van overeenkomstige toepassing gemaakt op de autonome provinciebedrijven, behalve de bepalingen over de uitgavencyclus, waarvoor de regels opgenomen worden in de beheersovereenkomst.

Twee specifieke bepalingen over de jaarrekening worden ook niet van overeenkomstige toepassing gemaakt, omdat de procedure van de jaarrekening van de autonome provinciebedrijven opgenomen is in het nieuwe artikel 236bis van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 201 van dit ontwerp van decreet. Hetzelfde geldt voor de bepaling over de kredieten in het eerste jaar van het meerjarenplan (artikel 148 van het Provinciedecreet, zoals vervangen door artikel 97 van dit ontwerp van decreet), waarvoor de overeenkomstige regeling in het nieuwe vijfde lid werd opgenomen.

Artikel 201. Dit artikel brengt artikel 236bis van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 243 van het decreet over het lokaal bestuur. Daarbij vervangt het meteen ook artikel 236ter en 236quater, die worden opgeheven.

In artikel 236, zoals het wordt gewijzigd door dit ontwerp van decreet, worden de bepalingen van titel 4 van overeenkomstige toepassing gemaakt op de autonome provinciebedrijven, behalve enkele specifieke bepalingen over de jaarrekening, die in dit artikel geregeld worden. De jaarrekening wordt voortaan vastgesteld door de raad van bestuur en voor advies voorgelegd aan de provincieraad, waarna ze goedgekeurd wordt door de toezichthoudende overheid. De invoering van het goedkeuringstoezicht op die jaarrekeningen is ingegeven door de nood aan een grotere kwaliteitscontrole, in het licht van de Europese verplichtingen en de vastgestelde tekortkomingen van de huidige rapportering over de autonome provinciebedrijven.

De verplichting om ook de BBC-jaarrekening aan een voorafgaande revisorale controle te onderwerpen, werd in dit ontwerp van decreet niet hernomen. Het verslag van de revisor blijft wel bestaan voor de jaarrekeningen die opgemaakt moeten worden volgens het Wetboek van Economisch Recht en moet dan ook aan de provincieraad worden bezorgd, maar er is geen tweede verslag meer nodig voor de jaarrekening in het BBC-formaat. Dat verslag had als bedoeling om de rol van de provincieraad te versterken, maar het heeft zijn meerwaarde verloren nu de autonome provinciebedrijven hun jaarrekening opmaken volgens dezelfde regels en in dezelfde vorm als de provincies. Uiteraard blijft het mogelijk dat een provincie er toch nog voor kiest om de jaarrekening van haar autonome provinciebedrijven aan een voorafgaande revisorale controle te onderwerpen. Het is enkel niet langer verplicht.

Artikel 202. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 203. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 204. Artikel 238 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 245 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het goedkeuringstoezicht door de Vlaamse Regering op de oprichting van een provinciaal extern agentschap in privaatrechtelijke vorm wordt niet hernomen. De provincie wordt verplicht om de beslissing tot oprichting of deelname en de statuten van de provinciale vennootschap, vereniging of stichting te publiceren op een webtoepassing van de provincie.

Artikel 205. Artikel 240 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 247 van het decreet over het lokaal bestuur.

De terminologie wordt in lijn gebracht werd met de terminologie in de rest van dit ontwerp van decreet.

Artikel 206. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 207. Artikel 244 van het Provinciedecreet werd gewijzigd om inhoudelijk en terminologisch in overeenstemming te brengen met artikel 329 van het decreet over het lokaal bestuur.

Wat betreft de wijzigingen aan het eerste lid van dit artikel wordt bepaald dat de wijze van communicatie tussen de onder toezicht staande overheid, de toezichthoudende overheid en, in voorkomend geval, de indiener van de klacht nog verder zal bepaald worden in een besluit van de Vlaamse Regering. Onder het begrip "communicatie" moet o.m. begrepen worden alle kennisgevingen, verzendingen en opvragingen.

De reden voor de ingevoerde wijziging van artikel 244, tweede lid van het Provinciedecreet ligt in de eenvormigheid met artikel 329 van het decreet over het lokaal bestuur. Wat betreft de toevoeging in het tweede lid waarin wordt bepaald dat naast de spontane verzending van besluiten ook de spontane kennisgeving van besluiten niet voor gevolg

kan hebben dat de termijn voor het toezicht een aanvang neemt. Deze bepaling wordt ingelast in het licht van artikel 248, §2 van het Provinciedecreet dat bepaalt welke kennisgevingen aan de toezichthoudende overheid de toezichtstermijn wel een aanvang doet nemen.

De volgende kennisgevingen en verzendingen doen de termijn om het toezicht uit te oefenen opnieuw een aanvang nemen:

- De kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de publicatie van de publicatieplichtige besluiten, vermeld in artikel 180bis;
- De kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de gemeente van de lijst van de aangelegenheden vermeld in artikel 180, eerste lid, 1° en 2°;
- De verzending van de besluiten die naar aanleiding van een klacht of ambtshalve door de toezichthoudende overheid werden opgevraagd.

Het derde lid van het bestaand artikel 244 wordt opgeheven omdat de algemene bepaling van artikel 184 van het Provinciedecreet immers ook van toepassing is op de berekening van de toezichtstermijn. Deze algemene bepaling van artikel 184 blijft dan ook behouden.

Artikel 208. Artikel 245 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk en terminologisch in overeenstemming gebracht met artikel 330 van het decreet over het lokaal bestuur.

De provincie moet immers de toezichthoudende overheid in kennis stellen van de bekendmaking op de webtoepassing van de provincie van de lijst van aangelegenheden vermeld in artikel 180, eerste lid, 1° en 2° van het Provinciedecreet en van de publicatieplichtige besluiten vermeld in artikel 180bis van het Provinciedecreet. De bekendmaking en de kennisgeving moeten op dezelfde dag gebeuren.

Artikel 209. De toezichtsprocedure van artikel 246 van het Provinciedecreet is volledig gewijzigd en werd in overeenstemming gebracht met het decreet over het lokaal bestuur die verder werd uitgewerkt in artikel 248 van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd door artikel 211 van dit ontwerp van decreet. Artikel 246 van het Provinciedecreet werd om die reden opgeheven.

Het is immers niet langer nodig om die stukken op papier te versturen in het kader van het bestuurlijk toezicht. Het volstaat dat de publicatie op de webtoepassing wordt gemeld. Op die manier kan de verzending op papier tussen de besturen en de toezichthoudende overheid aanzienlijk beperkt worden.

Artikel 210. Artikel 247 van het Provinciedecreet werd gewijzigd om inhoudelijk en terminologisch in overeenstemming te brengen met artikel 331 van het decreet over het lokaal bestuur en met de vervanging van de indeling in paragrafen door een indeling in leden.

De toezichthoudende overheid kan nog altijd overgaan tot ambtshalve opvraging van besluiten van een provincieoverheid zoals aangegeven in de eerste paragraaf.

Het is niet de bedoeling dat besluiten van de provincieoverheid die verplicht moeten bekendgemaakt worden op de webtoepassing van de provincie ambtshalve worden opgevraagd. Door de verplichte publicatie op de webtoepassing van de provincie zijn deze besluiten immers al digitaal beschikbaar voor de toezichthoudende overheid. Als een provincieoverheid het besluit niet bekendmaakt op de webtoepassing van de provincie, kan de toezichthoudende overheid het besluit ambtshalve opvragen.

Artikel 211. Artikel 248 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk in overeenstemming gebracht met artikel 332 van het decreet over het lokaal bestuur en wijzigt de toezichtsprocedure.

De eerste paragraaf van dit artikel geeft de toezichthoudende overheid de bevoegdheid om een besluit van een provincieoverheid te vernietigen.

De schorsing als bewarende toezichtmaatregel, zoals opgenomen in het provinciedecreet is niet meer mogelijk.

De toezichtstermijn bedraagt 30 dagen met uitzondering van de termijnen voor de BBC-beleidsrapporten (een termijn van 50 dagen voor het meerjarenplan en 150 dagen voor de jaarrekening - zie artikel 151 en 154 van het Provinciedecreet).

Het tweede lid van de eerste paragraaf is een nieuwe verplichting. Het schrijft de verplichting in om alle opmerkingen en besluiten van de toezichthoudende overheid ter kennis te brengen van de provincieraad. Het gaat daarbij niet enkel om opmerkingen of besluiten naar aanleiding van een klacht, maar ook om opmerkingen die ambtshalve worden geformuleerd, bijvoorbeeld naar aanleiding van het onderzoek van de beleidsrapporten. Ook wanneer de toezichthoudende overheid niet optreedt, maar wel opmerkingen formuleert, is het immers vaak relevant voor de raadsleden om daar kennis van te krijgen, zodat ze er rekening mee kunnen houden bij latere gelijkaardige beslissingen.

Eén van de uitgangspunten om het bestuurlijk toezicht te optimaliseren is de doorlooptijd van de procedure zo kort mogelijk te houden. De afschaffing van de schorsing als bewarende toezichtmaatregel (en bijgevolg ook de mogelijkheid voor het bestuur om binnen de zestig dagen het geschorste besluit te rechtvaardigen, in te trekken of aan te passen) draagt daar onder meer toe bij.

De berekeningswijze van de toezichtstermijn is ook gewijzigd in vergelijking met het Provinciedecreet. Zo bepaalt de tweede paragraaf dat de toezichtstermijn ingaat de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de provincie van de lijst met beknopte omschrijving van de aangelegenheden die door de provincieoverheid werd behandeld (de lijstbesluiten). Het betreft de lijstbesluiten vermeld in artikel 180, eerste lid, 1° en 2° van het Provinciedecreet. Voor de publicatieplichtige besluiten vermeld in artikel 180bis van het Provinciedecreet geldt dezelfde berekeningswijze. De verplichte bekendmaking voor de provincieoverheid op de webtoepassing van de provincie zal de informatie, die voorheen werd ingezonden in het kader van het bestuurlijk toezicht, digitaal beschikbaar maken voor de toezichthoudende overheid. Op die manier kan de verzending op papier tussen de besturen en de toezichthoudende overheid aanzienlijk beperkt worden.

Voor de besluiten die vallen onder het eerste lid van de tweede paragraaf start de termijn van toezicht op de dag die volgt op de kennisgeving aan de toezichthoudende overheid van de bekendmaking op de webtoepassing van de provincie. Voor de andere besluiten bepaalt het tweede lid van de tweede paragraaf dat de termijn van toezicht start op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagde besluit door de provincieoverheid na opvraging bij klacht of ambtshalve opvraging door de toezichthoudende overheid.

De derde paragraaf van dit artikel bepaalt dat een klacht tegen een lijstbesluit van de provincieraad vermeld in artikel 180, eerste lid, 1° en 2° van het Provinciedecreet, of de publicatieplichtige besluiten, vermeld in artikel 180bis van het Provinciedecreet, moet ingediend worden binnen dertig dagen, op straffe van niet-ontvankelijkheid die volgen op de dag van de bekendmaking op de webtoepassing van de provincie.

De vierde paragraaf van dit artikel bepaalt dat de toezichtstermijn wordt gestuit door de verzending van een klacht op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, zoals dit ook het geval was in het Provinciedecreet. Klachten die niet op de door de Vlaamse Regering voorgeschreven wijze worden ingediend en/of laattijdig worden ingediend, stuiten de toezichtstermijn niet en zijn onontvankelijk.

Ook hier is de berekeningswijze van de toezichtstermijn gewijzigd om de doorlooptijd van de procedure in te korten.

In plaats van de toezichtstermijn opnieuw te laten ingaan de derde dag die volgt op de dag van de verzending van de klacht, zoals bepaald werd in het Provinciedecreet start de termijn de dag die volgt op de dag van verzending van de klacht.

De vijfde paragraaf van dit artikel bepaalt dat de termijn gestuit wordt door de opvraging van het besluit door de toezichthoudende overheid. Dit geldt zowel in geval van een ambtshalve opvraging als in geval van een opvraging na ontvangst van een klacht.

Als andere stukken of het standpunt van provincieoverheid bijkomend worden opgevraagd binnen de lopende toezichtstermijn stuit dit de termijn niet meer.

Een nieuwe toezichtstermijn van dertig dagen begint te lopen de dag die volgt op de verzending van het besluit door de provincieoverheid.

De zesde paragraaf van dit artikel voert de 'van rechtswege nietigheid' in ingeval een provincieoverheid nalaat opgevraagde besluiten te bezorgen aan de toezichthoudende overheid. Uit de toezichtspraktijk bleek dat er in een aantal gevallen lang kon duren vooraleer een provincieoverheid uiteindelijk het besluit en bijhorende stukken bezorgde aan de toezichthoudende overheid, hetgeen leidde tot een (te) lange behandelingstermijn van het dossier.

Als de toezichthoudende overheid een besluit opvraagt, moet de provincieoverheid binnen een termijn van 30 dagen volgend op de dag van de verzending van de opvraging aan deze vraag voldoen. Als de provincieoverheid nalaat om binnen deze termijn het gevraagde besluit te versturen, stuurt de toezichthoudende overheid een herinnering, waarin expliciet is opgenomen dat als het gevraagde besluit na een nieuwe termijn van 30 dagen nog niet is verzonden, het betreffende besluit van rechtswege nietig is. Deze herinneringsbrief wordt verstuurd na het verstrijken van de oorspronkelijke termijn van 30 dagen. Bij een opvraging wordt naast het besluit ook het standpunt van de provincieoverheid en eventuele bijkomende informatie gevraagd. De sanctie van "van rechtswege nietigheid" heeft alleen uitwerking op het niet insturen van het besluit zelf.

Als de provincieoverheid het besluit wel tijdig toestuurde, maar nalaat verdere informatie te verschaffen, zal de toezichthoudende overheid oordelen op basis van de motivering van het besluit en de aanwezige stukken van het dossier. Er kan dan bij de provincieoverheid wel nog aangedrongen worden op bijkomende informatie, maar dit zal niet beletten dat de toezichtstermijn verder loopt.

De invoering van deze van rechtswege nietigheid heeft eveneens tot doel de maximum doorlooptijd van een dossier te verkorten.

De toezichthoudende overheid zal deze ambtshalve nietigheid onmiddellijk melden aan de provincieoverheid.

Artikel 212. De toezichtsprocedure van artikel 246 van het Provinciedecreet is volledig gewijzigd en eenvormig gemaakt met artikel 332 van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 249 van het Provinciedecreet wordt daarom opgeheven. De schorsing als bewarende toezichtmaatregel, zoals opgenomen in het Provinciedecreet is niet meer mogelijk, en dit naar analogie met het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 213. Artikel 250 van het Provinciedecreet werd inhoudelijk en terminologisch in overeenstemming gebracht met artikel 333 van het decreet over het lokaal bestuur dat op zijn beurt een gedeeltelijke herneming is van artikel 258 van het Gemeentedecreet en artikel 261 van het OCMW-decreet en de wijze bepaalt waarop de toezichthoudende overheid de indiener van een klacht op de hoogte houdt van de behandeling van zijn klacht.

De wijze van informeren van de klager over de behandeling van zijn klacht wordt gewijzigd in die zin dat de verwijzingen naar de schorsing worden geschrapt. De enige mogelijke toezichtmaatregel betreft de vernietiging van het besluit.

Doordat de behandelingstermijn van een klacht in dit decreet wordt teruggebracht, vervalt de noodzaak om de klager tussentijds op de hoogte te brengen van de stand van zaken. In de vroegere bepaling was opgenomen dat de toezichthoudende overheid de indiener van de klacht minstens om de 3 maanden moest informeren over de stand van zaken. In de huidige regeling moet een dossier binnen 3 maanden afgehandeld zijn.

Bijvoorbeeld: Op maandag 3 oktober beslist de provincieraad tot verkoop van een onroerend goed. De lijst met vermelding van dit besluit werd gepubliceerd op woensdag 12 oktober. Op dezelfde dag wordt de toezichthoudende overheid daarvan in kennis gesteld.

De toezichtstermijn vangt aan op donderdag 13 oktober nl. de dag volgend op de kennisgeving van de (publicatie) bekendmaking.

Op 14 oktober wordt een aangetekende klacht ingediend tegen het besluit.

De klacht werd ingediend op vrijdag 14 oktober, dus tijdig (De laatste dag voor de klager is in dit voorbeeld vrijdag 11 november, maar omdat dat een wettelijke feestdag is, gevolgd door een weekend, loopt de termijn tot maandag 14 november).

De toezichtstermijn wordt gestuit door de verzending van de aangetekende klacht. De toezichthoudende overheid vraagt het besluit van de provincieraad op maandag 17 oktober, wat de termijn opnieuw stuit. De nieuwe termijn van toezicht gaat in op de dag die volgt op de verzending van het opgevraagd besluit.

De provincieoverheid moet het dossier verzenden binnen een termijn van dertig dagen volgend op de dag van de verzending van de opvraging. Dus ten laatste op woensdag 16 november.

Stel dat de provincie op woensdag 16 november het besluit verzendt aan de toezichthoudende overheid, dan moet de toezichthoudende overheid ten laatste op vrijdag 16 december (nl. de dag volgend op de verzending gaat een nieuwe termijn van toezicht in cfr. artikel 248, §5 van het Provinciedecreet) een toezichtsmaatregel nemen.

In dit voorbeeld werd er klacht ingediend op vrijdag 14 oktober en is het dossier ten laatste afgehandeld op vrijdag 16 december: termijn 2 maanden en 2 dagen.

Stel dat de provincie nalaat het besluit binnen de 30 dagen na opvraging door de toezichthoudende overheid te versturen. Dan stuurt op basis van artikel 248, §6 van het Provinciedecreet, de toezichthoudende overheid een herinnering met vermelding van artikel 248, §6, derde lid, en de gevolgen bij niet-tijdig insturen van het besluit aan de toezichthoudende overheid.

Op vrijdag 18 november wordt deze herinnering verstuurd aan de provincie overeenkomstig deze bepaling. Een nieuwe termijn van 30 dagen gaat in de dag na de verzending van de herinnering, dus maandag 19 december is de laatste dag om het besluit te verzenden (de termijn verstrijkt op zondag 18 december. Omdat het een zondag is, wordt de laatste dag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag) .

Als het gevraagde besluit niet wordt verzonden aan de toezichthoudende overheid binnen deze nieuwe termijn, is het opgevraagde besluit van rechtswege nietig. In dit voorbeeld wanneer het bestuur nalaat het besluit te versturen, zal binnen 2 maanden en 5 dagen de klacht afgehandeld zijn, nl. op 14 oktober klacht ingediend en op dinsdag 20 december een toezichtsmaatregel (van rechtswege nietigheid) waarvan nog kennis wordt gegeven aan de provincie en klager. Maandag 19 december was de laatste dag van de termijn en die termijn moest verstreken zijn.

Stel dat de provincie na de herinnering toch nog het besluit verstuurt op woensdag 14 december, dus op de valreep. Dag na verzending start de toezichtstermijn en de toezichthoudende overheid zal dan ten laatste op vrijdag 13 januari een toezichtmaatregel kunnen nemen. Dus de klacht is dan afgehandeld binnen 3 maanden (klacht 14 oktober-laatste dag toezichtstermijn vrijdag 13 januari). In dit laatste voorbeeld wordt duidelijk aangetoond dat 3 maanden echt de maximumtermijn is, nl. bestuur stuurt na herinnering pas op het einde van die nieuwe termijn van 30 dagen het besluit door. Dus in de andere gevallen zal de klacht na 2 maanden zijn afgehandeld.

Artikel 214. Artikel 251 van hetzelfde decreet wordt opgeheven naar analogie met het decreet over het lokaal bestuur waarbij artikel 259 van het Gemeentedecreet alsook artikel 263 van het OCMW-decreet werden opgeheven op aangeven van de Raad van State in

haar advies bij het decreet over het lokaal bestuur. Dit laatste advies verwijst op haar beurt naar het advies van de Raad van State 38.530/VR/3 van 12 juli 2005 over deze bepaling in het voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het Provinciedecreet van 9 december 2005.

Er wordt daarom niet langer bepaald dat de termijn om een beroep in te stellen bij de Raad van State tegen een besluit van de provincieoverheid wordt gestuit ten voordele van degene die een klacht indient bij de toezichthoudende overheid, op voorwaarde dat die klacht wordt verzonden op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, vóór het verstrijken van de beroepstermijn en vóór het verstrijken van de termijn om het toezicht uit te oefenen. Die stuiting volgt evenwel uit de vaste rechtspraak van de Raad van State. Uit het niet hernemen van die bepaling mag dus niet worden geconcludeerd dat die mogelijkheid niet langer zou bestaan. De stuiting duurt dan tot de indiener van de klacht op de hoogte is gebracht van het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven, als die kennisgeving de beroepsmogelijkheden bij de Raad van State vermeldt. Als de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State niet wordt vermeld, neemt de verjaringstermijn een aanvang vier maanden nadat de betrokkene op de hoogte is gebracht van de akte of van de beslissing met individuele strekking

Artikel 215. Artikel 252 van het Provinciedecreet wordt inhoudelijk en terminologisch in overeenstemming gebracht met artikel 334 van het decreet over het lokaal bestuur.

De verwijzingen naar de schorsing als toezichtmaatregel worden geschrapt en het woord "rekeningen" wordt vervangen door het woord "jaarrekeningen".

De goedkeuring van de jaarrekeningen maakt de besluiten getroffen in de loop van het jaar waarop de rekeningen betrekking hebben niet langer vatbaar voor een vernietiging.

Artikel 216. Artikel 253 van het Provinciedecreet wordt terminologisch in overeenstemming gebracht met artikel 335 van het decreet over het lokaal bestuur.

De regeling betreffende het dwangtoezicht blijft behouden.

Artikel 217. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 218. Dit artikel brengt artikel 254 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 221 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het herneemt het eerste lid van artikel 254 van de bestaande tekst, met een redactionele wijziging. In het tweede lid wordt de verplichting ingeschreven voor de voorzitter van de provincieraad om de auditverslagen aan de provincieraadsleden te bezorgen (voor de audit bij de provincie en de APB's).

Artikel 219. Dit artikel brengt artikel 255 van het Provinciedecreet in overeenstemming met artikel 222 van het decreet over het lokaal bestuur.

Het herneemt het tweede en het derde lid van artikel 254 van de bestaande tekst. Er werden ook enkele redactionele wijzigingen doorgevoerd en een terminologische aanpassing om de tekst af te stemmen op die van het decreet over het lokaal bestuur.

Artikel 220. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 221. In hetzelfde decreet wordt een artikel 258bis ingevoegd. Dit artikel beoogt bij de organisatie van een interne audit de onafhankelijkheid van personeelsleden belast met deze interne audit te garanderen.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsbepalingen

Onderafdeling 1. Overgangsbepaling inzake de organisatiebeheersing

Artikel 222. Dit ontwerp van decreet heft een groot aantal detailbepalingen uit het Provinciedecreet op, met name wat betreft financiële procedures. Voortaan wordt het aan de besturen overgelaten om daaromtrent de nodige regels op te nemen in hun organisatiebeheersingssysteem. Aangezien de nieuwe regels over de organisatiebeheersing evenwel pas in werking treden op 1 januari 2019 en de oude regels op diezelfde dag ophouden te bestaan, bepaalt dit artikel een overgangperiode van zes maanden. In die periode kunnen de besturen, in afwachting van een eigen regeling, nog terugvallen op de oude regels. Zodra ze een nieuwe regeling hebben uitgewerkt, vervangt die de oude regels. Deze overgangsbepaling biedt de besturen ook de mogelijkheid om de nieuwe regels gefaseerd uit te werken, waarbij de bestaande regelingen in meerdere stappen worden vervangen door nieuwe. Dat proces moet echter afgerond zijn voor 1 juli 2019.

Onderafdeling 2. Overgangsbepalingen inzake de beleids- en beheerscyclus

Artikel 223. De nieuwe regels over het meerjarenplan treden in werking op 1 januari 2020. Het meerjarenplan dat ingaat in 2020 zal echter veelal al voor die datum worden opgemaakt. Dit artikel verduidelijkt dat op dat meerjarenplan toch al de nieuwe regels van toepassing zijn wat betreft de vorm en de inhoud ervan. Daarnaast regelt dit artikel hoe het toezicht op de beleidsrapporten in 2019 verloopt en welke regels gelden voor de kredietbewaking.

Artikel 224. Dit artikel biedt de provincies de mogelijkheid om een jaar eerder van start te gaan met de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering hierover beslist en bepaalt de inwerkingtreding van de desbetreffende artikelen voor deze besturen.

Onderafdeling 3. Overgangsbepaling inzake werking van de provincie

Artikel 225. Bij de invoering van nieuwe regelgeving is het gebruikelijk dat er een overgangsbepaling wordt opgemaakt voor die besluiten die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe regeling zijn genomen. De besluiten genomen tot en met 2 december 2018 blijven ressorteren onder de regeling inzake bekendmaking (zoals geregeld in de artikelen 180 en 245, tweede lid van het provinciedecreet, zoals) die van toepassing was (waren) op het ogenblik dat deze besluiten zijn getroffen. De regeling inzake de bekendmaking op de provinciale webtoepassing, zoals opgenomen in de artikelen 180 tot en met 180ter van het Provinciedecreet, zoals gewijzigd in artikel 139 tot en met 141 van dit ontwerp van decreet, geldt voor de besluiten genomen vanaf de inwerkingtreding van deze artikelen.

Onderafdeling 4. Overgangsbepalingen inzake de autonome provinciebedrijven

Artikel 226. De nieuwe regels over het meerjarenplan treden in werking op 1 januari 2020. Het meerjarenplan dat ingaat in 2020 zal echter veelal al voor die datum worden opgemaakt. Dit artikel verduidelijkt dat op dat meerjarenplan toch al de nieuwe regels van toepassing zijn wat betreft de vorm en de inhoud ervan.

Artikel 227. Net als voor de provinciebesturen wordt ook voor de autonome provinciebedrijven de mogelijkheid geboden om een jaar eerder van start te gaan met de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus. Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering hierover beslist en bepaalt de inwerkingtreding van de desbetreffende artikelen voor deze besturen.

Onderafdeling 5. Overgangsbepaling bestuurlijk toezicht

Artikel 228. Bij de invoering van nieuwe regelgeving is het gebruikelijk dat er een overgangsbepaling wordt opgemaakt voor die besluiten die vóór de inwerkingtreding van de nieuwe toezichtregeling op 3 december 2018 zijn genomen. De besluiten genomen tot en met 2 december 2018 blijven ressorteren onder de regeling die van toepassing was op het ogenblik dat deze besluiten zijn getroffen.

Afdeling 2. Inwerkingtreding

Artikel 229. Het principe is dat dit ontwerp van decreet in werking treedt op 3 december 2018. Hierop zijn echter een aantal uitzonderingen. Deze uitzonderingen staan vermeld in het tweede tot en met het zevende lid van dit artikel, dat artikelen respectievelijk in werking stelt op 15 september 2018 (tweede lid van dit artikel), 14 oktober 2018 (derde lid van dit artikel), 1 januari 2019 (vierde lid van dit artikel), 1 januari 2020 (vijfde lid van dit artikel), 1 januari 2021 (zesde lid van dit artikel) en op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum (zevende lid van dit artikel).

De artikelen vermeld in het tweede en derde lid van dit artikel, moeten vervroegd in werking treden met het oog op het goede verloop van de algehele vernieuwing van de bestuursorganen in december 2018 na de verkiezing, georganiseerd op 14 oktober 2018.

De nieuwe regels voor de beleids- en beheerscyclus treden in werking vanaf boekjaar 2020. Die artikelen worden dan in werking gesteld vanaf 1 januari 2020 (voor de planning en de boekhouding) en vanaf 1 januari 2021 (voor de jaarrekening). Die inwerkingtreding moet echter samen gelezen worden met de overgangsbepaling in artikel 223 en 226. Bovendien bieden artikel 224 en 227 de mogelijkheid om de nieuwe regels een jaar vroeger toe te passen, als aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS